Biblioteca Municipiului
SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8234 | Simbătă 1 noiembrie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

INTRAREA ÎN FUNCŢIUNE LA TERMEN A UNOR OBIECTIVE INDUSTRIALE APARŢINÎND MINISTERULUI INDUSTRIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCŢII IMPUNE:

Un sprijin substanţial din partea specialiştilor ministerului de resort

În trei trimestre, din planul anual de investiţii al Ministerului Industriei Materialelor de Construcţii s-a realizat circa 64 la sută şi aproape 63 la sută la construcţii-montaj. Este evidentă rămînerea în urmă. Pentru îndeplinirea integrală a planului de investiţii va trebui ca, în acest ultim trimestru al anului, să se execute în medie lunar circa 12 la sută din plan. Acest ritm de execuţie este obligatoriu u asigurarea intrării în funcţ. începînd chiar din luna noie, a unui mare număr de obiecşi capacităţi de producţie. Încestea se află secţia de tuburi esiune din beton armat precom- t de la Întreprinderea de pre- ate din Roman, precum şi Fa- de produse ceramice de con- ii din Urziceni, două din obiec- importante pe şantierele căne-am deplasat zilele trecute. ÎNTREPRINDEREA DE PRE- ICATE ROMAN, primele in- ţii le-am obţinut de la ing Gafencu, şeful lotului coni- ii aparţinînd de I.C.M 4 Iaşi. discuţia avută cu acest spe- am reţinut că lucrările onstrucţii la linia de tuburi mm, care urmează să intre în tare peste o lună, sînt inche- totalitate. De asemenea, a fost at montajul tuturor utilajelor pe şantier. De la 1 septembrie put rodajul lor, iar în ultimele e lui octombrie se fabricaseră. trul probelor tehnologice, pri- uburi

Dacă nu ne ţineau în loc li- de utilaje puteam termina ia acestui obiectiv cu cel puţin uni în avans. Oricum, lucrarea ousă în funcţiune la termen — is şeful lotului.

luzia optimistă a constructo- fost aproape total anulată în cu beneficiarul lucrării i a- este profund îngrijorat de si- n care se află execuţia acestei tuburi

robele tehnologice sînt întîr- o lună, iar termenul de pu- funcţiune este grav ame- ninţat — ne-a spus ing Emil Mihailovici, directorul întreprinderii

— Ce împrejurări nefavorabile ar putea compromite punerea în funcţiune a lucrării?

— Una singură: livrarea utilajelor. Cu o lună înainte de începerea fabricaţiei ne lipsesc o seamă de utilaje importante ale fluxului tehnologic. Din 16 tipare contractate, uzinele „23 August" ne-au livrat pînă la sfîrşitul lunii octombrie numai 6 bucăţi, deşi şi-a asumat prin inginerul-şef Roşu şi fostul director general din ministerul de resort ing. Asot Şarafian angajamentul de a ne livra lunar, începînd din august, cîte 4 tipare. Au rămas doar vorbe pe hîrtie. Sîntem informaţi că 8 tipare abia au fost lansate în fabricaţie şi vor fi gata... pe la sfîrşitul lunii decembrie.

Am reţinut şi precizarea că uzina „Independenţa"-Sibiu este un alt furnizor de utilaje care nu şi-a respectat contractul de livrare. Deşi au expirat termenele contractuale, întîrzie nepermis de mult livrarea mecanismelor de transport, a extractoarelor de miezuri de presiune şi a axelor de rulare. De la „Unio"-Satu Mare sînt aşteptate încă din luna iunie 4 electropalane. În pofida deselor deplasări ale cadrelor de conducere a întreprinderii la acesti furnizori de utilaje, situaţia continuă să se agraveze din zi în zi, ameninţînd să anuleze eforturile pe care le-au făcut constructorii şi montorii pentru a încheia în avans execuţia acestei importante investiţii.

Şansele de remediere a situaţiei nu sînt încă epuizate, dacă furnizorii de utilaje vor face eforturi să livreze cea mai mare parte din echipamentul restant în prima jumătate a lunii noiembrie. Ei au datoria să întreprindă tot ceea ce este posibil pentru a termina şi expedia neîntîrziat utilajele tehnologice contractate. Intrarea în funcţiune a secţiei de tuburi precomprimate tinde însă, în mod surprinzător, să fie compromisă chiar de către titularul investiţiei, Ministerul Industriei Materialelor de Construcţii, care „a omis" să asigure desfacerea producţiei, atît în luna decembrie, cît şi în trimestrul I al anului viitor.

Din relatarea directorului fabricii din Roman am înţeles că înlăturarea acestui neajuns este perfect posibilă. Presupune doar oarecare spirit de iniţiativă. Prin propriile investigaţii, întreprinderea din Roman a reuşit să identifice un debuşeu bun pentru plasarea unei părţi a producţiei, debuşeu pe care însă ministerul intenţionează să-l pună la dispoziţie şi altor întreprinderi de prefabricate care deţin stocuri de produse finite. Este de datoria ministerului şi, în primul rînd, a centralei industriale de resort să intensifice investigaţiile prin contacte directe cu beneficiarii pentru a identifica cele mai avantajoase căi de desfacere a producţiei. Este ridicolă scuza pe care o mai invocă unii factori de răspundere că nu ar fi necesare prefabricatele şi îndeosebi tuburile, în vreme ce, în aproape toate oraşele ţării, se execută ample lucrări de modernizare a reţelelor de alimentare cu apă şi canalizare, iar sutele de obiective industriale în construcţie necesită cantităţi importante de asemenea materiale. Desigur, aceste cerinţe trebuie din vreme cunoscute, datorie ce îi revine în exclusivitate Ministerului Industriei Materialelor de Construcţii. Titularul investiţiei, cei din Ministerul Industriei Materialelor de Construcţii care au solicitat construirea acestui obiectiv, nu trebuie să uite nici un moment faptul că este vorba de o investiţie ce este necesar să fie recuperată în cel mai scurt timp şi că ei răspund în primul rînd de realizarea acestui deziderat. Or, este bine ştiut că acest scop poate fi atins numai în condiţiile în care noul obiectiv produce din plin, din primele zile, numai dacă producţia se desface imediat şi integral, pentru ca statul să încaseze acumulările scontate.

Deci, la Roman constructorii şi montorii şi-au încheiat, în mare, socotelile. Ei aşteaptă din zi în zi, în funcţie de punctualitatea furnizorilor de utilaje, să încheie execuţia şi să plece pe alte şantiere.

Ce fac constructorii şi montorii de pe santierul FABRICII DE PRODUSE CERAMICE DE LA URZICENI? Într-o însorită zi de toamnă, i-am găsit angajaţi într-un impresionant iureş. Execuţia fabricii este mult întîrziată şi, acum, ei încearcă să recupereze restanţa. Una din liniile de fabricaţie este terminată; cea de-a doua (în special uscătoriile)

Ioan ERHAN

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAGINA A II-A

La fondul central — cantităţi cît mai mari de produse agricole!

45 DE COOPERATIVE DIN JUDEŢUL BRĂILA SUPLIMENTEAZĂ CONTRACTELE!

PARALELA 45

POPAS LA POARTA BĂRĂGANULUI

● CONDEIUL DE FOC ● A AVEA O UZINĂ ÎN SERVIETĂ ● ÎNTRE ŞTIINŢĂ, ARTĂ ŞI FLER ● ASPRIMEA POATE FI ARGUMENT? ● MARELE DEMARAJ ● JUBILEUL ALB

Îmi plac porţile.

Mă tot întrebam de ce tipsia Bărăganului, această republică a soarelui, nu-şi ridică odată şi odată porţile pe care le merită. Buzăul trecutelor decenii, oraş al negustorilor, nu era o poartă pe măsura acestui teritoriu de largă respiraţie. Tîrgul cu iz de dugheană, cheltuit în alergătură mărunţă, nu putea sugera galopul anotimpurilor prin delta grîului. Bărăganului îi trebuia un pridvor, nişte stîlpi de acaret pe măsura gigantismului său. Îi trebuiau nişte porţi care să-l exprime, să-i dea adîncime de zare. Nişte solide porţi de intrare. Şi unde să fie acestea dacă nu la întorsură, lîngă ultima treaptă a marilor arene de piatră pe care le aşază, cumva solemn-statuar, Carpaţii convulsionaţi în arc.

Porţile pe care le revendicam încep să existe acum. Pe măsură ce se ridică, acestea dau o altă vibraţie şi un alt chip spaţiului de tranziţie dintre Meridionali şi Cîmpia Română. Sînt porţi cu semnificaţii şi alcătuiri felurite. Una e de LEMN, sugerează migraţia pădurilor din Nehoiul spre gaterele prelucrătoare. Poarta de OŢEL ne conduce într-o lume a metalului domesticit, precipitat în filamente (uzina de sîrmă). Zeul chimiei şi-a pus în această răscruce de vînturi un templu, fierbe răşini, naşte bunuri diurne, ridicînd un energic steag de POLIETILENĂ (fabrica de mase plastice). Se înalţă la ora de faţă poarta de STICLĂ a acestui ţinut (fabrica de geamuri). În sfîrşit, sfecla de ZAHĂR îşi are aici citadelă şi poartă, un miraculos alambic ce decantează dulceaţa pămîntului, o preschimbă în cristale (fabrica de zahăr).

Ţi-i mai mare dragul să pătrunzi în continentul grîului trecînd prin asemenea porţi ale industriei. Şi invers. Cînd revii din vînt, din soare torid, din crivăţ, din beţia de grîne unde s-au dizolvat demult punctele cardinale, e reconfortant să dai peste nişte stîlpi de civilizaţie industrială. Prin alăturare, cele două naturi dau măsura întregului.

reportaj de Pop SIMION

Astfel gîndesc aci, la Buzău, anume în peisajul cel mai iradiant al acestui oraş, o prelungire sud-vestică înfiptă ca o aripă orgolioasă în spaţiul Paralelei 45, pe care îl examinăm. Mă uit la noile „porţi". Două îmi surîd în acest popas: aleg forţa oţelului şi dulceaţa zahărului.

★

Şi fleacul ăsta de sîrmă poate incita fantezia. Un ipotetic interlocutor mă întîmpină, să zicem, astfel:

Cu struna de oţel pe care o produce anual această uzină s-ar putea bobina planeta pe la ecuator de cîteva ori. S-ar putea îmbrăca în plasă de sîrmă Sfinxul din Bucegi dimpreună cu colosalul său postament de bazalt. S-ar putea remorca, într-un singur convoi, toate vasele care circulă pe luciul Dunării, de la origini pînă la vărsare. S-ar putea lansa, desigur, smeul hexagonal al necheltuitei noastre copilării, planîndu-l printr-o singură smucire a firului metalic, prin munţii Lunei. S-ar putea...

Nu. Destul. Umbletul pe sîrmă istoveşte (chiar şi în scris) prin riscurile pe care le comportă. Să ne menţinem pe solul realităţilor. Sîrma este articolul prozaic, de maximă universalitate, care nu rabdă speculaţiuni. Se rupe. Rostul său e să lege, să întărească, să ordoneze, să facă priză, să temeinicească materie, să realizeze structuri. Este un liant al lucrurilor.

Acest monolog interior mi-l trezeşte aţa industriilor privită la ea acasă. Sub copertinele halelor pe care le străbat se dezvoltă o energie prelucrătoare care „înghite" peste 100 000 tone metal anual. Agregate de mare valoare productivă „torc" firul de sîrmă în cel mai strict înţeles al cuvîntului, îl trec prin foc şi prin apă, îl coc şi-l răscoc, îl înmoaie în acizi şi băi de zincare, îl tensionează în chip şi formă, preparîndu-l pentru cele mai felurite dimensiuni şi nuanţate întrebuinţări. Ca să se distribuie într-un registru larg, de la firul de 0.25 pînă la 8 milimetri, oţelul e supus unor „cazne" şi modificări, pe care ciceronele meu, inginerul Valentin Dihoru, mi le relatează cu un fast care încîntă şi dezarmează. Ata industrială se adună în colaci. Iată sîrma-oglindă. Sîrma neagră. Sîrma albă. Sîrma tare mată. Sîrma de cuie. Sîrmă zincată. Sîrmă pentru construcţii fier-beton. Dacă te gîndeşti bine, aproape că nu există domeniu de viaţă materială unde banalul produs să n-aibă acces, unde acesta să nu fie solicitat cu stăruinţă şi continuitate. Este chiar marele atu al modernei uzine de la poalele Bărăganului, vatră de mare interes naţional, una dintre cele mai mari de pe continent.

Dar să ignorăm (deocamdată) dimensiunile şi elementul cantitate; să examinăm calitatea. Un anume produs al fabricii rezumă, cu o mare forţă de expresie, acest deziderat-cheie. E vorba de condeiul acela industrial care se numeşte electrod de sudură. Vergeaua care iscă flacără şi coase metalul, aici se produce. Este un produs de elită. Un produs-blazon. În numita vergea coboară un mare număr de substanţe din tabloul lui

(Continuare în pag. a V-a)

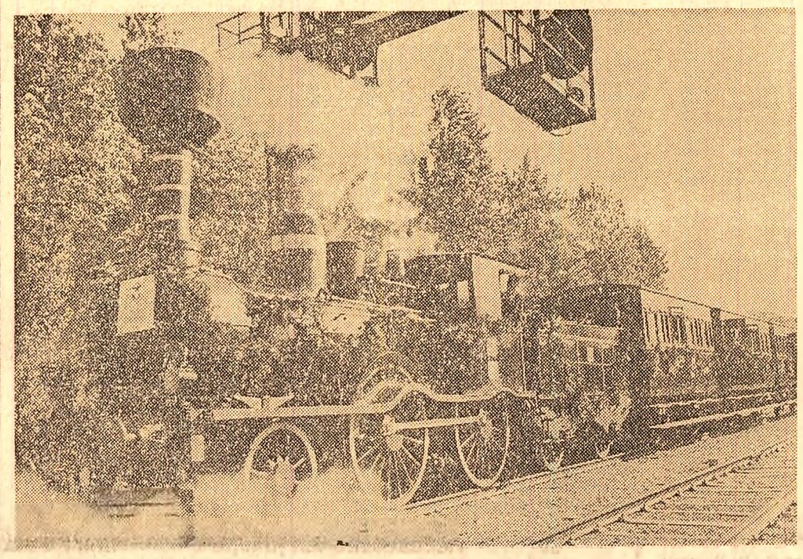

Cadru dintr-un film de epocă? Nu. Este trenul din 1869 care a repetat ieri dimineaţă — în peisajul feroviar 1969 — prima cursă Bucureşti — Giurgiu

BUCUREŞTI — GIURGIU DUPĂ 100 DE ANI...

195 de minute în ritmul feroviar al anului 1869

Ieri dimineaţă, Gara de Nord a fost pentru o jumătate de oră scena unui spectacol neobişnuit. Mii de călători s-au oprit plini de curiozitate în dreptul liniei 14, pe care se afla garat cel mai vechi tren din ţară. Trenul care, în urmă cu un secol, la 31 octombrie 1869, a parcurs distanţa Bucureşti-Giurgiu.

Prima impresie era aceea că te afli în faţa unui tren din basme, un tren al copilăriei. Al copilăriei noastre, dar şi al copilăriei tehnicii, pentru că, privind acest tren cu vagoanele lui minuscule, cu locomotiva sa pitorească, era imposibil să nu te gîndeşti, că, odată, şi trenurile au fost „copii", ca şi avioanele, ca şi vapoarele... Dar, din această meditaţie mă trezeşte cornul de vinătoare şi strigătul conductorului: „Poftiţi în vagoane!" Invitaţia n-are nevoie de amplificare prin megafon, întrucît lungimea totală a trenului nu depăşeşte 25—30 de

Paul DIACONESCU

(Continuare în pag. a V-a)

DIALOG FRUCTUOS ROMÂNO-OLANDEZ

Aşezate în acelaşi spaţiu geografic european şi avînd multiple puncte de convergenţă în aspiraţiile lor de pace şi progres, România şi Olanda sînt animate de dorinţa de a-şi dezvolta legăturile prieteneşti dintre ele, cu convingerea că aceasta răspunde intereselor celor două popoare şi cauzei securităţii internaţionale. De aceea, prezenţa în ţara noastră în această săptămînă a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Olandei, Piet de Jong, şi a ministrului de externe, Joseph Luns, a fost salutată cu căldură şi simpatie de poporul român, care apreciază această vizită ca o contribuţie de seamă la dezvoltarea în continuare a relaţiilor româno-olandeze.

Înalţii oaspeţi olandezi au fost primiţi în timpul şederii lor în România de preşedintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu. Cu ocazia acestei întrevederi, precum şi a convorbirilor oficiale cu preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, şi cu alţi membri ai guvernului român, s-a apreciat cu satisfacţie evoluţia pozitivă a relaţiilor dintre România şi Olanda şi s-a manifestat preocuparea de a se explora noi posibilităţi în vederea adîncirii şi diversificării colaborării reciproc avantajoase. Aşa cum arăta tovarăşul Ion Gheorghe Maurer la dineul oferit în onoarea oaspeţilor, **„cooperarea a devenit unul dintre comandamentele majore ale zilelor noastre, consecinţă logică a revoluţiei tehnico-industriale contemporane, a ritmului ei exploziv şi în continuă creştere, a marilor descoperiri şi creaţii ale geniului uman, a potenţialului sporit de care dispune producţia de bunuri materiale. Este imperios necesar** — subliniază preşedintele Consiliului de Miniştri al României — **ca uriaşele posibilităţi pe care le are astăzi omenirea să fie canalizate şi dirijate astfel încît să servească omului, progresului şi păcii".**

Pe deasupra deosebirilor de orînduire socială, Olanda şi România au găsit în cursul anilor modalităţi viabile pentru a conlucra în diverse domenii de activitate, ceea ce s-a reflectat pozitiv atît asupra volumului schimburilor comerciale, care au crescut din 1966 de circa trei ori, cît şi asupra cooperării economice şi tehnice. Acordurile semnate în ultima vreme privind promovarea coo-

Dumitru TINU

(Continuare în pag. a VI-a)

opinii

A FI înseamnă A FI ÎNAINTE

Mihnea GHEORGHIU

Limbajul nevertebrat poate face minuni de ingeniozitate superfluă, dar în absenţa structurilor, în afara ideii, a sevei lui substanţiale, rămîne un miracol trist şi gol din care a dispărut vigoarea de a exista, care traversează de sute şi mii de ani, prin *Iliada* şi prin drama elizabetană, toată inteligenţa artistică a lumii şi încercările ei de a comunica celor prezenţi, sau viitori, o concepţie particulară sau universală despre condiţia umană.

A merge *mai departe cu tine* pe scara edificiului spiritual al umanităţii e sinonim cu *a urca*. A fi mereu înainte, pe aceste niveluri-etape ale progresului înseamnă a fi în avangardă.

Situată pe o treaptă necesarmente superioară, arta şi cultura naţională şi universală spre care merge socialismul ocupă azi în istoria culturilor o poziţie căreia i se potriveşte foarte exact termenul combatant de *avangardă*, ca una care îşi asumă libertatea şi responsabilitatea de a fi ceea ce trebuie să fie, deoarece nivelurile lăsate-n urmă sînt tot atîtea etape ale unui drum istoriceşte obligatoriu care se numeşte devenire. A împăca „fiinţa cu devenirea, mutabilitatea cu identitatea" este sarcina filozofilor şi a poeţilor.

Am cunoscut, pe cîteva meridiane, valoarea pe care artiştii adevăraţi, în lupta cu timpul, o acordă progresului social şi estetic, revoluţiei. În America Latină, în Extremul Orient, în Africa şi în cele mai multe din ţările continentului nostru, dar nu mai puţin în Statele Unite ale Americii, fruntaşii cei mai renumiţi ai artei de avangardă au ales „stînga" ca opţiune politică şi socialismul ca ţel şi concepţie despre progresul omenirii. În multe ţări capitaliste, *politizarea* artei şi culturii contemporane înaintate nu numai că a încetat de peste un deceniu să se disimuleze în terminologii ambigue, dar poţi recunoaşte azi un fel de *„a fi la zi"* oricui acceptă deschis că *arta fără politică e demodată*. Înregistrăm fenomenul ca atare şi nu vom urmări aici să-i analizăm aspectele multiple şi nu toate exclusiv pozitive. Dar el există.

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAGINA A IV-A

● ANCHETĂ PEDAGOGICĂ: ŢINUTA LECŢIEI DE ŞTIINŢE SOCIALE ÎN LICEU
● EPIGONISM ŞI „AER MINOR" ÎN PROZĂ
● PE SCENA TEATRULUI NAŢIONAL „I. L. CARAGIALE": „ALIZUNA"

LEGEA BUNULUI GOSPODAR DE LA I.L.F.

„Nimic nu se pierde, totul se conservă"

● DIN PRODUSE SORTITE DEGRADĂRII — BENEFICII ÎN VALOARE DE MILIOANE
● EXPERIENŢA VALOROASĂ ÎN DOMENIUL SEMIINDUSTRIALIZĂRII ŞI CONSERVĂRII LEGUMELOR ŞI FRUCTELOR SE IMPUNE A FI NEÎNTIRZIAT EXTINSĂ

Bătălia pentru recoltarea legumelor şi fructelor din această toamnă bogată se apropie de final. În cele ce urmează nu ne propunem să încheiem însă un bilanţ, o situaţie statistică. Însemnările de faţă urmăresc cu totul altceva. Se ştie foarte bine că, în fiecare an, după recoltare, în livezi şi grădini rămîn mari cantităţi de legume şi fructe. De ce sînt lăsate acolo? Producătorii motivează că produsele respective nu întrunesc condiţiile de calitate cerute de piaţă. Aşa şi este. Totuşi, în repetate rînduri s-a demonstrat că aceste produse pot fi valorificate convenabil prin industrializare sau conservare. De aceea, socotim că este un sacrilegiu, o practică ce contravine spiritului gospodăresc tradiţional, o expresie a unei indolenţe cu nimic justificate risipirea acestor roade ale pămîntului, în care sînt înglobate muncă şi bani. Că lucrurile stau aşa e în afara oricăror îndoieli. Dar că risipa poate fi evitată e tot atît de sigur, după cum o dovedesc numeroase exemple, din păcate încă prea puţin cunoscute.

Pornind de la observaţia că toată toamna camioanele au cărat spre depozite cantităţi enorme de legume şi fructe, dorim să răspundem la întrebarea: ce se întîmplă cu această marfă după ce a fost depozitată? Fireşte, se poate răspunde şi în cîteva cuvinte: după depozitare, marfa e triată; o parte rămîne în stoc pentru iarnă, iar altă parte ia imediat drumul pieţei. Aşa se şi petrec lucrurile în majoritatea întreprinderilor de legume şi fructe. Este însă că depozitul şi centrul de conservare a legumelor şi fructelor din Rm. Vîlcea ne oferă prilejul unui răspuns mai larg şi al unor comentarii mai ample.

Ceea ce reţine atenţia la acest centru este vădita lui asemănare cu o fabrică de proporţii reduse. „Acest punct de conservare şi industrializare a legumelor şi fructelor, a ţinut să precizeze, din capul locului, şeful unităţii respective, s-a născut din necesitatea de a reduce la maximum pierderile din recolta livezilor şi grădinilor. Noi preluăm de la cooperativele de producţie orice cantităţi de marfă. Cumpărăm şi legume sau fructe de cea mai bună calitate, dar şi acele produse compromise, care nu mai întrunesc condiţiile cerute de piaţă. Odată intrată pe poarta

Gh. GRAURE
R. DIMBOVICEANU

(Continuare în pag. a II-a)

Telegrame

Excelenţei Sale
Domnului HOUARI BOUMEDIENNE
Preşedintele Consiliului Revoluţiei al Republicii Algeriene Democratice şi Populare

ALGER

În numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român şi al meu personal, adresez Excelenţei Voastre şi poporului algerian prieten, cu prilejul Zilei naţionale a Republicii Algeriene Democratice şi Populare, calde felicitări şi cele mai bune urări.

Cu înaltă consideraţiune,

NICOLAE CEAUŞESCU
Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarăşului ION GHEORGHE MAURER
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România

BUCUREŞTI

Ţin să vă exprim sincere mulţumiri pentru felicitările pe care aţi binevoit a le adresa cu ocazia celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze şi vă adresez bune urări.

CIU EN-LAI
Premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze

FAPTUL DIVERS

Ediție specială

În ultima vreme, în Capitală au apărut numeroase chioșcuri pentru difuzarea presei. Așezate în locuri favorabile, cu circulație intensă, ele fac un bun serviciu cetățenilor, realizînd, în același timp, o însemnată desfacere a tipăriturilor. O inițiativă lăudabilă dacă n-ar interveni cîteva... mici neglijențe. Este vorba, în primul rînd, de faptul că respectivele chioșcuri n-au fost racordate la sistemul de electrificare, nefiind prevăzute nici cu instalații de încălzire. Cît a fost vară, treacă-meargă! Acum însă, în plină toamnă, aceste lipsuri se resimt serios. Și de către vînzători, și de către cumpărători, întrucît, odată cu venirea serii, chioșcurile își trag obloanele foarte devreme fată amănunte care nu fac deloc — „presă bună" serviciilor care se ocupă de difuzarea presei.

Noapte albă

S-a întîmplat, zilele trecute, la Sulina. **Ora 3 noaptea.** În curtea spitalului intră o ambulanță. Transportă o pacientă — Paulina Iacovici, însărcinată în luna a noua. Consultul medical indică o stare deosebit de gravă. Ce-i de făcut? Intervenția depășește posibilitățile spitalului, dar orice întîrziere provocată de transportarea în altă localitate poate fi fatală. Și este vorba de două ființe omenești. Hotărîre promptă. „Acționăm!" Urmează șapte ore de muncă încordată. La camera de reanimare, apoi pe masa chirurgicală. **Ora 9,45.** Se naște Iuliana Iacovici. **Ora 13.** Atît mama cît și fiica se simt bine. **Ora 18.** Sfîrșiți de oboseală, medicul Iulian Tircovnicu și asistentul său, Virgil Predoiu, notează lapidar în fișa medicală: „Un caz de urgență medico-chirurgicală". Cum să nu prețuiești asemenea oameni?

Acuzație nedreaptă

Mulțumind organelor și instituțiilor care ne informează prompt asupra unor întîmplări și fapte de interes public, ne vedem siliți să atragem totodată atenția că **orice eroare strecurată în corespondența oficială, precum și consecințele juridice ce decurg din aceasta cad exclusiv în sarcina expeditorului.** Într-o corespondență trimisă redacției, maiorul I Constantin de la miliția orașului Buzău ne informa că un șofer a fost surprins în flagrant delict, descărcînd o autobasculantă cu beton în curtea directorului I.A.S Buzău, ing. Constantin Radu. **În realitate, este vorba despre directorul I.A.S. Cîndești din județul Buzău.** Deplasîndu-se la redacție, ing. C. Radu a cîtit, în original, corespondența eronată și pe nedrept acuzatoare, declarînd că din parte-ne nu are nici o pretenție. Dar aceasta nu schimbă cu nimic fondul problemei. Ușurința, eroarea strecurată în redactarea corespondenței către redacție au adus serioase prejudicii morale unui cetățean — ceea ce ne obligă să punem acest caz regretabil în atenția tuturor colaboratorilor noștri.

Pe recepție

La șantierul nr. 5 construcții de locuințe — lotul Topolog — gestionar de bunuri și totodată responsabil cu angajările salariaților este Mircea Zamfirescu. Un individ care a suferit cîteva condamnări penale pentru fals, uz de fals, delapidare, furt și înșelăciune în dauna avutului obștesc! Probabil că tovarășii din conducerea I.C.R. 9 apreciază că... unde merge mia — meargă și suta! Pentru că dînșii nu se impacientează. Îngăduința aceasta își are obîrșia în neglijența față de banul public. De altfel, trebuie să adăugăm că a trecut o bună bucată de vreme de cînd criticam I.C.R. 9, din Capitală, pentru pagubele serioase înregistrate în anul trecut (1 700 000 lei!) și nerecuperate nici pînă acum. N-am primit încă răspunsul întreprinderii în cauză. Să fie adevărat că și tăcerea e un răspuns?

În litera legii

Nu pledăm, acum și nici altă dată, pentru ușurință și pripeală în pronunțarea unei hotărîri de desfacere a căsătoriei. Aceasta, pe considerentul că trebuie făcut totul nu pentru destrămarea, ci pentru *consolidarea familiei*. Însă cînd divorțul are la bază motive zdrobitoare, comportamente care intră în contradicție flagrantă cu cele mai elementare norme morale, ce mai putem face? Bunăoară, într-un caz de incest, ca acesta — pentru care, individul N. N. din Capitală a fost condamnat, în urmă cu trei ani, la opt ani închisoare și căderea din drepturile paterne. Firesc, soția a cerut desfacerea căsătoriei. Deși motivul era cît se poate de limpede, *hotărîrea nu s-a pronunțat nici după trei ani.* Recent, judecătoria sectorului 8 a dispus — culmea! — un nou termen de pronunțare. Litera legii trebuie sau nu respectată?

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDARIȚA
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

LA FONDUL CENTRAL — CANTITĂȚI CÎT MAI MARI DE PRODUSE AGRICOLE!

O HOTĂRÎRE CARE FACE CINSTE ȚĂRĂNIMII DIN JUDEȚUL BRĂILA

45 DE COOPERATIVE suplimentează contractele!

La 25 octombrie, ziarul nostru anunța că, livrînd în întregime cantitățile prevăzute în contract și reevaluîndu-și posibilitățile și resursele, 19 cooperative de producție din județul Brăila și-au suplimentat, cu importante cantități, contractele de livrare către stat. Aflîndu-ne în aceste zile la Brăila, am auzit un cuvînt de reproș: „Publicați date îmbătrînite". Adică cifra prezentată „a îmbătrînit" peste noapte? Am aflat de la comitetul județean de partid că 45 de cooperative — din care 10 au realizat producții de peste 5 000 kg. porumb boabe la hectar — nu numai că și-au îndeplinit integral obligațiile contractuale față de stat, dar le-au și suplimentat substanțial.

Am întreprins un sondaj pe un itinerar oarecare. Nu știam dacă vom întîlni în drum numai cooperative foarte bune, mai slabe sau din acelea cu rezultate mediocre. Prima remarcă pe care am făcut-o, discutînd cu oamenii: pretutindeni, în toate cooperativele vizitate, este evidentă hotărîrea de a reevalua, pe baza unor calcule meticuloase, toate posibilitățile existente, pentru îndeplinirea riguroasă a contractelor și vînzarea către stat a unor cantități suplimentare de produse agricole.

Sînt numeroase exemple care dovedesc în mod concludent că țăranii cooperatori, comuniștii au înțeles pe deplin obligația ce revine țărănimii față de stat, față de întreaga societate. Să ne oprim mai întîi la cooperativa „Grivița Roșie" Însurăței. Marin Gh. Alexandru, secretarul organizației de bază nr. 1 din brigada de cîmp, a propus — în adunarea generală a comuniștilor din această cooperativă să fie vîndute statului importante cantități de produse peste prevederile contractului. Comuniștii de aici s-au angajat să muncească zi și noapte pentru realizarea integrală a indicatorilor de plan, să livreze statului, în afara contractelor încheiate inițial, 80 tone de porumb, 25 tone de varză pentru care nu fusese încheiat inițial vreun contract, 85 hectolitri de lapte, 50 de porci, 1 000 tone de struguri.

Dar să recapitulăm. Printr-un calcul simplu, de adunare, suplimentările față de contract — doar la porumb, la unele din unitățile prin care am trecut — se prezintă astfel: Valea Cînepii — 500 de tone; Lanurile — 1 160 de tone; Unirea — 500 de tone; Grivița Roșie — 80 de tone.

Cooperativele de producție din județ s-au angajat să livreze suplimentar, față de contractele inițiale, 14 000 tone de porumb.

„Angajamentul nostru este ferm — ne spune tov. **Nicolae Mihai**, prim-secretar al Comitetului județean Brăila al P.C.R. El se întemeiază pe cunoașterea situației reale și a posibilităților din fiecare cooperativă, pe calcule foarte riguroase. 14 000 tone de porumb peste obligațiile asumate — și nici un kg mai puțin — pe acest cuvînt al țărănimii noastre, al organizației județene de partid se poate conta".

Transcriem telegrafic, ca într-un proces verbal, alte cîteva fapte întîlnite în drumul nostru: C.A.P din Tichilești — peste contract 300 tone de porumb, 30 tone de ceapă. „La varză, nu mai luăm drept etalon contractul, ne spune ing. **Titus Șerban.** Cînd l-am încheiat, nimeni n-a putut prevedea că se va obține o producție slabă de cartofi. Tocmai de aceea vom livra, peste contractele încheiate, 75 tone de varză, compensînd într-un fel, pentru fondul pieței, lipsa cartofilor". C.A.P. „Unirea", — „decanul de vîrstă" al cooperativelor agricole din județ — își onorează reputația cu cea mai bună producție de porumb obținută aici vreodată la hectar — 5 320 kg boabe și cu livrarea, peste prevederile contractului, a încă 50 vagoane de porumb. „Nu am cîntărit totul — ne spuneau președintele cooperativei și inginerul agronom. S-ar putea să mai vindem în plus, chiar și peste această cantitate suplimentară, încă 100 tone de porumb. Tot la „Unirea" s-au livrat 66 tone de fasole (60 tone — contract), existînd posibilități, după un calcul gospodăresc, să se mai adauge încă 1,5 tone.

La C.A.P. din Valea Cînepii, trei interlocutori: **Gheorghe Zainea**, președintele cooperativei, **Nicolae Iriminoiu**, inginer agronom, și inginerul zootehnist **Gheorghe Stroe** — oameni cu vechi state în cooperativă. După ce ne informează despre recoltele „record", despre faptul că obligațiile prin contract au fost achitate în întregime, că tocmai sînt transportate spre baze primele tone din cele 50 vagoane de porumb boabe cu care au fost suplimentate contractele, că la grîu au livrat statului mai mult de 260 tone peste plan, ne vorbesc despre un sector unde lucrurile nu stau la fel de bine. „În privința contractelor pe total zootehnie — ni se spune — sîntem pe muchie de cuțit. Și vinovați sîntem cu toții, pentru că fiecare trebuie să-și facă meseria cu răspundere". Președintele cooperativei și-a mai exprimat nemulțumirea pentru faptul că nu au reușit să-și achite toate contractele. „Avem o restanță de 12 tone la fasole — a spus el. Nu este vorbă, o vom compensa cu jumătate de tonă de carne de pasăre, cu 10 capete de tineret bovin peste contract, dar..."

Cifre și preocupări asemănătoare am putea prezenta multe de la C.A.P. „Grivița Roșie", ori „Scînteia" din Însurăței, de la cooperativele din Stăncuța sau Galbenu, apropape din tot județul.

S-ar putea crede că ceea ce am înfățișat pare a fi mai curînd o evidență contabilicească, un nomenclator de cifre. Numai că aceste cifre exprimă, în întimitatea lor, foarte mult: ele ne dau răspuns faptic cu privire la mentalitatea, la modul de a gîndi al țăranilor brăileni.

I-am ascultat, de pildă, pe mai mulți țărani cooperatori — între care **Anghel Oancea, Gheorghe Dudulea, Alexandru Neacșu, Marin Gh. Alexandru** și alții — mulgători, brigadieri în zootehnie sau la culturile de cîmp din C.A.P. „Grivița Roșie" — vorbindu-le tovarășilor lor de muncă în cadrul adunării generale a comuniștilor din cooperativă. Au fost invocate argumente de necontestat privind baza relațiilor, a schimburilor dintre sat și oraș, relații care se întemeiază pe respectarea cu sfințenie a răspunderilor bine determinate ce revin fiecăruia în societatea noastră. S-a vorbit, în primul rînd, despre baza tehnico-materială pe care statul a asigurat-o cooperativei. Amintim doar de cele 31 de tractoare ale I.M.A., de cei doi ingineri plătiți de stat ca să lucreze în cooperativă. În același timp, s-a schimbat și viața țăranilor, și condițiile economice și sociale din satele brăilene, ca și de pretutindeni. În casele cooperatorilor arde astăzi lumina electrică, funcționează 475 de televizoare, se găsește mobilă, aparate moderne. Nu demonstrează toate acestea — deși expuse atît de lapidar — că, într-un anume fel, în fiecare bob de grîu și porumb se află încorporată o părticică din efortul întregii societăți? Pentru că este neîndoielnic că toate cuceririle civilizației de care se bucură satul, toate mărturiile traiului bun al țărănimii se datoresc efortului colectiv al statului și tuturor oamenilor muncii. Iar una din dovezile cele mai palpabile, cele mai concrete ale înțelegerii acestui adevăr constă în îndeplinirea datoriei patriotice și cetățenești de a vinde statului cît mai multe produse agricole necesare fondului central.

Am ascultat în cadrul adunărilor generale ale organizațiilor de partid, numeroase referiri critice, cu adresă precisă, propuneri de măsuri concrete privind eliminarea mortalității animalelor și pregătirea pentru iarnă a construcțiilor din zootehnie, accelerarea ritmului de recoltat și transport spre baze al produselor de pe cîmp. Am remarcat, de asemenea, un anume sentiment de nemulțumire chiar și față de rezultatele „record" ce au fost obținute. Ceea ce mărturisea aspirația oamenilor spre a dobîndi — prin măsuri de mai bună organizare a muncii și de respectare a regulilor agrotehnice — performanțe superioare celor actuale. Vorbind despre viitor, se poate spune că, pentru a se crea o bază bună de aprovizionare, s-a hotărît începerea construcției în anul viitor a 25 de complexe noi pentru creșterea a 125 000 de porci. Această sarcină presupune o preocupare intensă de pe acum, grija de a se asigura, între altele, furajele pentru porci, ca și pentru restul animalelor.

Adunările generale ale organizațiilor de partid și adunările cooperatorilor n-au avut un caracter formal, scopul lor a fost atins: cantitățile de produse oferite a fi vîndute statului au depășit cu mult prevederile contractelor. Toate acestea dovedesc ce resurse inestimabile, ce potențial poate avea activitatea de partid atunci cînd criteriul valorii al eficienței ei este apreciat — așa cum se subliniază în toate documentele de partid — după rezultatele economice obținute.

C. MORARU

SÎNTEȚI PREGĂTIT PENTRU SEZONUL RECE?

Solii toamnei au intrat în magazinele de confecții, tricotaje, încălțăminte.

Confecții ușoare, călduroase, practice, moderne sînt destinate completării garderobei autumnale. Sînt puse în atenție, între altele, o variată gamă de taioare din țesături fantezi, cu jacheta mai lungă și fusta ușor evazată, pantaloni din stofă evazați, din țesături adecvate, pantaloni cu jachetă sau cu vestă fuste din țesături fantezi — în carouri, cu dungi sau uni, cu tighele și garnituri, precum și pardesie din țesături fantezi.

Au apărut în magazine și paltoane din stofe de calitate superioară — cu gulere din blană naturală — și din stofă groasă, ca cele din fotografia alăturată (magazinul „Julieta" din Capitală).

În magazinele de desfacere a confecțiilor bărbătești și pentru adolescenți au intrat costume din țesături de lînă 100 la sută, lînă în amestec cu fibre poliesterice, țesături poliester în amestec cu celofibră. Se pot procura, de asemenea, pantaloni și cămăși potrivite sezonului rece, paltoane din stofă de lînă fină și semifină, pardesie și raglane.

• reclamații • sesizări • răspunsuri

„SCUMPUL" PĂGUBEȘTE STATUL

Încă de la mutarea în imobil (ianuarie 1967) locatarii de la ultimul etaj al blocului N-3 din bulevardul Ion Șulea nr. 53—57 din București au adus la cunoștința I.A.L. faptul că în timpul ploilor și al topirii zăpezii, prin terasa blocului pătrunde apă în încăperile locuite. Li s-a răspuns să aibă răbdare, că blocul este în garanție și constructorul are obligația legală să facă remedierile necesare.

Zilele trecute, deci după aproape trei ani de zile, la o nouă reclamație a locatarilor respectivi, trimisă de data aceasta redacției, I.A.L. „Vitan" a răspuns, cu candoare, că blocul respectiv „este prevăzut în planul de reparații pe anul 1970, cu o valoare de 135 000 lei". În fața acestei situații nedumeresc foarte mult două lucruri: 1) indiferența cu care au tratat, atîta amar de vreme, organele I.A.L. sesizările locatarilor respectivi și 2) dărnicia cu care plătesc acum, foarte scump, din banii statului, această neglijență, manifestată ani în șir. Scumpul mai mult păgubește — glăsuiește o zicală. Da, de data aceasta „scumpul" aduce pagube statului.

PROPUNEREA A PRINS VIAȚĂ

La propunerea unui grup de locuitori din județul Caraș-Severin, formulată într-o scrisoare adresată redacției, Direcția regională de transporturi auto Timișoara ne-a informat că a luat măsura înființării unui traseu de autobuze pe ruta solicitată — Caransebeș-Borlova, înfăptuind, în acest fel, propunerea respectivă.

FĂRĂ SARE

Medicii i-au recomandat soției mele, suferinde, eliminarea totală a sării din alimentație. Acest lucru îl poate realiza în bune condiții, cu o singură excepție — aceea a pîinii. Pentru simplul motiv că, în orașul nostru, Moreni, nu se fabrică pîine fără sare. Am solicitat secției locale de panificație să producă și pîine dietetică, dar, cu toate insistențele, n-am găsit înțelegerea cuvenită. Întrucît în oraș sînt multe persoane cărora le este indicat regim alimentar fără sare, cred că această propunere justificată poate fi aplicată fără nici o greutate. Ceea ce și așteptăm, sperînd că de data aceasta nu fără folos.

Tudor PICOȘ
Moreni, județul Dîmbovița

MAI AȘTEPTAȚI, COPII!

La începutul lunii octombrie a.c. conducerea Școlii generale nr. 20 din Craiova a contractat cu agenția locală O.N.T. o excursie la București, cu autocarul, la care s-au înscris 36 de elevi. După achitarea banilor, excursia a fost programată pentru duminică 5 octombrie. Am pregătit copiii, și, dis-de-dimineață, ne-am dus cu ei la școală, de unde urma să pornească în excursie. Nu știm din ce motive, însă, agenția O.N.T. a amînat excursia pentru... duminică 26 octombrie. Închipuiți-vă mîhnirea copiilor, care au așteptat cu atîta nerăbdare plecarea! Dar necazul încă n-ar fi fost prea mare dacă la 26 octombrie cei de la O.N.T. s-ar fi ținut de cuvînt. Nu s-au ținut, însă, nici de data aceasta, copiii fiind nevoiți să facă din nou calea întoarsă acasă.

Pînă acum, am crezut că la agenția O.N.T lucrează oameni serioși...

Un grup de părinți ai elevilor Școlii generale nr. 20-Craiova

AUTORITATEA TUTELARĂ SE LASĂ AȘTEPTATĂ

Fostul meu soț s-a adresat, în luna mai a.c., judecătoriei sectorului 5, cerînd reducerea pensiei de întreținere ce o datorează copilului rezultat din căsătoria noastră și care, în urma divorțului, mi-a fost încredințat mie spre creștere și educare. Pînă în prezent cauza a fost aminată de cinci ori, următorul termen fiind fixat pe data 17 noiembrie a.c. De fiecare dată, la proces a fost citată și autoritatea tutelară a sectorului 5. Dar la toate cele cinci termene de pînă acum nici un reprezentant al acestei autorități n-a catadicsit să vină în instanță. Rolul autorității tutelare este de a apăra interesele minorilor, de a veghea să nu se ia vreo măsură care să afecteze creșterea și educația lor. Printre sarcinile pe care le are în ocrotirea minorilor se numără și participarea la ședințele de judecată în care se discută probleme legate de drepturile minorilor. De ce nu-și respectă, oare, autoritatea tutelară a sectorului 5 această importantă obligație legală?

Maria CUTENCU,
str. Dîmbului nr. 14, sectorul 5, București

PENTRU O SIMPLĂ ADEVERINȚĂ

Cu cîțiva ani în urmă am lucrat ca salariat la fostele G.A.S.-uri Cuci și Sînpaul, județul Mureș. Pentru a-mi completa carnetul de muncă, încă din luna august 1967 am cerut fostului Trust regional Gostat din Tg. Mureș (organul ierarhic căruia i se subordonau unitățile respective) să-mi elibereze o adeverință prin care să se ateste timpul lucrat. Trustul Gostat mi-a comunicat imediat, printr-o adresă, că a înaintat cererea mea, spre soluționare, la I.A.S. Cuci, unde se află arhiva. Au trecut însă mai mult de doi ani de atunci și eu n-am reușit să intru în posesia acestei adeverințe. Insistențele mele ulterioare, nenumăratele cereri de revenire adresate I.A.S Cuci au rămas fără nici un răspuns. O simplă adeverință, tovarăși de la I.A.S. Cuci, este oare atît de greu de întocmit?

Tiberiu JAKAB
str. Rovine nr. 1 Cluj

(Urmare din pag. I)

„NIMIC NU SE PIERDE, TOTUL SE CONSERVĂ"

unității noastre, marfa e în siguranță, nimic nu se mai poate pierde! găsim un mod de valorificare tuturor produselor"

Vizităm pe îndelete acest centru de valorificare superioară a legumelor și fructelor. Toate secțiile de producție lucrează din plin. Instalațiile sînt destul de simple, multe realizate pe plan local: cîteva uscătoare de prune și mere, cîteva autoclave mecanizate... Am afirmat că instalațiile sînt simple. Dar cîte bunătăți nu ies din această mică fabrică! Ni s-a înmînat o listă a sortimentelor realizate aici. Reproducem, pentru edificare, o foarte mică parte: prune și mere uscate, compoturi, gemuri, marmeladă, sucuri, pastă de tomate. Apoi: roșii, ceapă, cartofi, varză, spanac, toate deshidratate; varză murată, făină de cartofi, țuică de fructe, murături asortate...

Fiecărui fruct și fiecărei legume i se dă întrebuințarea cuvenită, în funcție de calitate, de aspectul comercial. Am urmărit, de pildă, pas cu pas, ce se întîmplă cu un lot de mere intrat pe poarta centrului de valorificare. După descărcare a urmat trierea, sortarea. Exemplarele cele mai reprezentative, cu o reușită față comercială, luau de îndată drumul pieței; merele de calitate inferioară erau tăiate felii și uscate; în fine, produsele pătate sau lovite se îndreptau automat spre secțiile de produs marmeladă, spre cazanele de țuică. Același lucru se întîmplă cu fiecare sortiment în parte. Chiar nimic nu se aruncă? Din curiozitate profesională, am căutat și am găsit, într-o grămadă de ardei gras, un exemplar mare cît o... nucă, din care, socoteam noi, nu se putea face nimic. Ne-am grăbit să ne exprimăm această părere față de unul din tehnicieni. „Nici vorbă nu poate fi de așa ceva, a replicat specialistul. E drept, acel ardei e mic și zbîrcit. Nici la piață nu-l putem trimite, nici pentru uscat nu e bun. Asemenea ardei, tăiați felii subțiri, îl folosim la asortarea murăturilor". Incontestabil, centrul de valorificare a legumelor și fructelor din Rm. Vîlcea își merită inițialele.

Ne-am interesat îndeaproape și de eficiența economică a centrului de valorificare și, în general, a întreprinderii de legume și fructe din județul Vîlcea. Din vînzările realizate pe piața internă și produsele exportate, I.L.F. estima inițial, la un plan de producție în valoare de peste 50 milioane lei, un beneficiu net de 4 milioane lei. În ultimul timp însă, producătorii locali și producătorii din alte județe învecinate au oferit întreprinderii, suplimentar contractelor, cantități masive de legume și fructe. Întreprinderea a acceptat oferta. În consecință, planul de producție s-a amplificat considerabil. I.L.F. va vinde în acest an — în stare proaspătă, conservate sau industrializate — mărfuri în valoare de 70 de milioane lei, iar beneficiul se va ridica și el la 6 milioane. Cifrele nu sînt din cale afară de spectaculoase, dar reflectă corect activitatea unei întreprinderi care nu mai cunoaște de mult ce sînt acelea pierderi planificate în comerțul cu legume și fructe.

Un alt aspect foarte important al problemei. Centrul nu are doar o activitate sezonieră. Iarna lucrează obișnuit, ca și în timpul verii și toamnei. Ce lucrează, de vreme ce în acest anotimp cîmpul e pustiu? În silozurile și depozitele I.L.F. se sortează continuu stocul de marfă rezervat aprovizionării pieței de iarnă. Cu trecerea timpului, multe legume și fructe — mere, pere, cartofi, varză, rădăcinoase etc. — ajung să nu mai corespundă condițiilor de comercializare. Dar nici aceste produse, în care sînt înglobate sudoare și trudă, nu sînt aruncate; ele iau drumul centrului de valorificare.

Am fost curioși să aflăm în ce relații se găsește întreprinderea cu cooperativele agricole de producție, dacă acestea sînt mulțumite de serviciile pe care le oferă I.L.F. Toți președinții și cooperatorii cu care am întreținut discuții au avut cam aceeași părere. O redăm pe scurt, exprimată de tov. ing. **Petre Costescu**, președintele C.A.P. din Olănești: „I.L.F și în special centrul de valorificare a produselor agricole ne sînt de cel mai mare folos. În ce sens? Nu există an în care o parte din roadele grădinilor și livezilor să nu fie, într-un fel sau altul, depreciate. De multe ori bate piatra, altădată, din cauza frigului, o parte din legume și fructe nu se dezvoltă normal și prin urmare, nu pot fi vîndute pe piață. În aceste condiții, cooperativa se vedea obligată să înregistreze cîștiguri mai mici, fără ca cineva să aibă vreo vină. Înființarea și extinderea centrului de industrializare a însemnat pentru noi posibilitatea valorificării oricăror produse. Firește, plata se face corespunzător calității mărfii, dar nu se mai pierde absolut nimic. Numai la mere, de pildă, am cîștigat 64 000 lei din produse pe care altă dată nici nu le mai recoltam. Centrul rezolvă și problema producțiilor foarte mari. Anul acesta, de pildă, avem o recoltă record la mere. Silozurile noastre sînt arhipline, piața e saturată și, totuși, mai avem încă de recoltat. Centrul de valorificare cumpără peste contract orice cantități și le prelucrează. În alte condiții, această producție suplimentară ar fi fost sortită degradării"

Am stăruit poate prea mult asupra activității centrului de valorificare a legumelor și fructelor din Rm. Vîlcea. Socotim însă — și faptele o demonstrează clar — că acolo s-a acumulat o valoroasă experiență pozitivă, pornită de la ideea că **din roadele pe care le oferă livezile și grădinile nu trebuie să se irosească nimic.** Nu dorim să se înțeleagă că centrul din Vîlcea este un unicat. Mai există și alte I.L.F.-uri care și-au creat mici ateliere sau centre de conservare, de industrializare a legumelor și fructelor; I.L.F.-urile din județele Baia Mare, Buzău, Prahova, Cluj — de pildă.

Am vizitat și Centrul din Obor — București. Aici am surprins aspecte mai mult sau mai puțin similare cu cele din Rm. Vîlcea. Te impresionează, în primul rînd, cît de simplu este uneori să aduci, cu mijloace puțin costisitoare, beneficii mari, realizînd totodată produse de calitate superioară. Întreaga gamă a legumelor și fructelor se prelucrează într-un asemenea mod, încît practic nu se aruncă nimic. Iată, de exemplu, tomatele: prin concentrări de diferite grade, ele sînt transformate în sucuri și paste. Chiar și seminețele și tegumentele, pe care filtrele le înlătură, sînt folosite în hrana animalelor, avînd o valoare nutritivă apreciabilă.

„Importam în trecut — ne spune șeful centrului — însemnate cantități de pectină (un produs indispensabil în fabricarea gemurilor și dulceților). Astăzi, la inițiativa noastră, producem pectina cu mijloace proprii. Din mere pădurețe și din casele seminale ale gutuilor — pînă nu de mult neluate în seamă — obținem ceea ce altă dată trebuia să cumpărăm cu valută. (Nu ar fi rău ca și celelalte centre din țară să urmeze acest exemplu — n.r.). Aici, totul se prelucrează și se valorifică superior. Simburii de caise, de pildă, iau fie drumul exportului, sub forma „simburilor de migdale", fie pe cel al consumului intern (cofetării). Banalele coji de pepeni verzi sînt și ele prelucrate simplu și economic fiind transformate în fructe confiate. Vagoane întregi de astfel de delicatese ne duc faima atît în țară, cît și peste hotare".

Repetăm: în general, înființarea unor asemenea mici centre de industrializare și conservare a legumelor și fructelor nu necesită cheltuieli ridicate — multe utilaje și instalații s-au realizat și se pot realiza și de aici înainte pe plan local. Rezultatele economice s-au dovedit a fi însă foarte bune și, tocmai de aceea, ne întrebăm: de ce nu se extinde mai mult și mai repede experiența cîștigată? Pentru că, trebuie s-o spunem deschis: unele I.L.F.-uri trălesc încă de pe urma... pierderilor planificate. Cauzele le-am mai enumerat și cu alte prilejuri: în circuitul livadă și grădini — raft se degradează cantități considerabile de legume și fructe. Piața respinge o asemenea marfă, iar I.L.F.-urile, la rîndul lor, neavînd centru de industrializare, o aruncă. Se înregistrează deci pierderi, în timp ce aceeași piață internă și aceiași beneficiari externi solicită insistent legume și fructe industrializate sau conservate. Desigur, instalarea unui centru de industrializare și conservare a legumelor și fructelor necesită oarecare timp, oarecari cheltuieli, nu se poate clădi totul cît ai bate din palme. Dar problema ar trebui să preocupe — mai ales în această toamnă, cînd există încă mari cantități de legume și fructe nevalorificate, care ar putea intra în circuitul aprovizionării — în primul rînd I.L.F.-urile și C.A.P.-urile mari producătoare de legume și fructe, dar și cooperația de consum, industria locală, alimentația publică. Întrucît este limpede că marile întreprinderi nu vor putea niciodată prelua și prelucra operativ toată masa de produse a unei recolte, indiferent de calitatea acesteia. De aceea se impune necesitatea ca în prelucrarea și conservarea cantităților disponibile de legume și fructe să intervină activ micile unități de producție. Acestea, înzestrate cu utilaje simple, puțin costisitoare, care există, de altfel, în multe locuri, pot prelucra eficient produse care, așa cum am arătat, rămîn pe cîmp, nu corespund cerințelor pieței, se irosesc după sortare. Îndeosebi cooperativele agricole mari producătoare de legume și fructe sînt chemate să dezvolte asemenea activități ca o continuare firească a procesului de producție, oricum mai legate de preocupările lor decît organizarea unor ateliere de lubrifianți sau produse metalice, întîlnite într-un loc sau altul. Prin unirea tuturor eforturilor, împotriva risipei, a pierderilor să se facă un front comun, în beneficiul marii mase a consumatorilor.

pagina economică

Condiţii elementare pentru buna pregătire a producţiei anului viitor:

APROVIZIONARE, COMENZI, CONTRACTE

Pînă la sfîrşitul anului au mai rămas două luni, timp în care succesele obţinute în îndeplinirea planului se consolidează, colectivele de întreprinderi stăruind exigent şi cu deplină responsabilitate pentru a încheia cu bune rezultate acest important an de activitate — anul hotărîtor pentru înfăptuirea prevederilor cincinalului. Acum fiecare zi, fiecare oră au o mare valoare pentru producţie. Scrutîndu-se perspectiva imediată, paralel cu activitatea curentă de realizare a planului, în întreprinderi se fac ample pregătiri pentru asigurarea bunului mers al producţiei încă din primele zile ale anului 1970 — ale cărui exigenţe se anunţă mult sporite. Cum se prefigurează nominalizarea producţiei anului viitor? S-au creat premisele continuării fabricaţiei într-un ritm superior, la nivelul cerinţelor precizate prin planul cincinal?

Am axat investigaţiile anchetei noastre în cîteva întreprinderi constructoare de maşini. Nu întîmplător. Ca şi în acest an şi în 1970 această ramură prioritară a industriei noastre socialiste are mari îndatoriri faţă de economia naţională privind dotarea cu maşini, utilaje şi agregate a celorlalte sectoare productive, ca şi asigurarea unor produse solicitate la export. În repetate rînduri, unele întreprinderi constructoare de maşini au întîmpinat, în acest an, o serie de greutăţi în realizarea ritmică a fabricaţiei, care au culminat uneori chiar cu neîndeplinirea obligaţiilor stabilite prin plan, tocmai datorită unei necorespunzătoare pregătiri a producţiei pentru anul în curs. Tergiversările repetate în nominalizarea producţiei, în încheierea contractelor, atît de aprovizionare cît şi la desfacere, neconcordanţele existente între diferite compartimente de activitate, ca şi între întreprinderile furnizoare şi beneficiare au afectat lună de lună buna desfăşurare a procesului productiv într-o unitate sau alta.

Examinarea atentă, din această perspectivă, a situaţiei prezente în mai multe întreprinderi constructoare de maşini relevă existenţa unor preocupări susţinute şi evidente pentru buna pregătire şi organizare a producţiei anului viitor. Ne oprim, pentru început, la uzina **„Vulcan" din Capitală**, unitate de primă mărime în construcţiile de maşini, de a cărei activitate depinde, în bună măsură, finalizarea numeroaselor obiective de investiţii. Discutăm cu tov. **ing. Tănase Hudea**, directorul comercial al uzinei:

— În mai multe rînduri am primit, la redacţie, sesizări din partea unor beneficiari ai produselor uzinei „Vulcan". Invariabil, ele vizau, într-un ton critic, nerespectarea obligaţiilor contractuale asumate de uzină. Ce probleme majore s-au ridicat în direcţia satisfacerii la timp şi integrale a obligaţiilor faţă de beneficiari?

— Greutăţile au început încă de la pregătirea fabricaţiei pentru acest an, care nu s-a făcut corespunzător. Cu toate insistenţele noastre, în anul trecut, mulţi, foarte mulţi beneficiari au întîrziat să se pronunţe din timp asupra necesarului de utilaje şi să prezinte documentaţia tehnică. Fără să uit de unele deficienţe organizatorice proprii, vreau să subliniez că în bună parte vina pentru întîrzierile intervenite în livrarea unor utilaje este a beneficiarului.

— Normal era ca în acest an să faceţi tot ce e posibil pentru a înlătura aceste neajunsuri.

— Am acţionat hotărît încă din primele luni ale acestui an, pentru a ne pregăti producţia anului viitor. La indicaţia comitetului de partid din uzină, am căutat, pe diferite căi, să aflăm cererile de produse ale beneficiarilor noştri pentru anul 1970. Cunoscînd în cea mai mare parte cantităţile solicitate, am putut întocmi din timp necesarul pentru importul unor materii prime şi materiale. Sectoarele noastre de concepţie au lansat din vară pregătirea tehnologiei. La ora actuală, pentru întreaga producţie a trimestrului I 1970 avem asigurată pregătirea tehnologică şi documentaţia tehnică necesare, iar la nivelul întregului an viitor proporţia se ridică la 70 la sută.

— Evident, o situaţie mult îmbunătăţită faţă de anul trecut. Totuşi, rămîne încă circa 30 la sută din producţia anului viitor fără contracte. O situaţie nu prea liniştitoare dacă se are în vedere faptul că ciclul de fabricaţie a unor produse în uzina „Vulcan" este îndelungat în timp.

— În acest procent intră cîţiva beneficiari vechi de-ai noştri, destul de nehotărîţi, care ne încurcă de ani de zile în pregătirea fabricaţiei pentru anul următor. Este cazul unor întreprinderi din Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Industriei Uşoare, Ministerul Industriei Alimentare. Nu pot să-i înţeleg pe aceşti beneficiari: de ce amînă pînă în ultimele zile încheierea contractelor, de ce nu se pronunţă din timp asupra necesarului cert! Toate insistenţele noastre sînt zadarnice.

La uzina „Vulcan" s-au tras învăţămintele cuvenite din experienţa acestui an. Este un fapt îmbucurător că producţia primului trimestru este bine pregătită în întregime, atît din punct de vedere tehnic şi organizatoric, cît şi al aprovizionării. Pare totuşi inexplicabilă apatia care i-a cuprins pe unii beneficiari, ce nu se străduiesc nici cel puţin

SONDAJ ÎN ÎNTREPRINDERI CONSTRUCTOARE DE MAŞINI

să-şi facă inventarul precis al propriilor cerinţe. Tocmai pentru a preîntîmpina repetarea unor deficienţe semnalate şi în acest an în livrarea utilajelor pe şantiere, din iniţiativa Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, s-au întocmit grafice precise de expediere a utilajelor fabricate la „Vulcan", în concordanţă cu termenele de punere în funcţiune a noilor obiective. Este o măsură inspirată, ale cărei efecte pozitive, fără îndoială, vor fi simţite din plin în activitatea productivă a anului 1970. Pentru aceasta este nevoie însă de mai multă solicitudine din partea beneficiarilor, punîndu-se capăt nesiguranţei sau, pur şi simplu, indiferenţei.

Despre ce siguranţă în stabilirea necesarului de produse mai poate fi vorba, de pildă, în cazul **Combinatului de îngrăşăminte Slobozia**, care a încheiat un contract pentru 3 cazane de 10 tone aburi/oră, cu termen de livrare în trimestrele III şi IV 1970, apoi a cerut noi termene (s-a stabilit trimestrul II), pentru ca în final să renunţe la toate cazanele comandate?!

Situaţia creată prin aceste repetate oscilaţii în fixarea necesarului de utilaje de către beneficiari trebuie analizată neîntîrziat de ministerele şi centralele industriale de resort. Nu este admisibil ca acum, cînd au mai rămas doar două luni pînă la începerea unui nou an de producţie, beneficiarii să dea tonul unor incertitudini şi confuzii în precizarea propriilor nevoi, făcînd să planeze nesiguranţa asupra pregătirii fabricaţiei anului viitor la întreprinderile furnizoare. Să se fi uitat oare aşa de repede gravele neajunsuri provocate pe unele şantiere din cauza întîrzierilor înregistrate în livrarea utilajelor? Pentru a le preveni în anul viitor, atît beneficiarii cît şi furnizorii trebuie să înţeleagă clar că este absolut necesară o temeinică fundamentare a condiţiilor tehnico-organizatorice ale producţiei şi că pentru aceasta este deosebit de util să se cunoască, înainte de toate, care sînt cererile de produse, ce caracteristici tehnice au ele, care este tehnologia adecvată.

Prin comisiile economice ale comitetelor judeţene de partid Sibiu şi Brăila am intrat în posesia altor date referitoare la stadiul pregătirilor pentru anul viitor.

Aflăm, de pildă, că la **uzina „Progresul" — Brăila** nu s-au contractat produse a căror pondere în producţia anului viitor se ridică la 40 la sută. La poziţia utilaje pentru industria chimică, din 3 500 de tone s-au contractat numai 1 315 tone; 1 000 de tone utilaje pentru industria metalurgică sînt destinate exportului din care nu s-au contractat decît 60 de tone; la excavatoare de 0.4 mc nu s-au contractat 110 bucăţi. În privinţa cooperării cu alte uzine, situaţia este şi mai proastă: nu s-a asigurat cooperarea decît pentru o singură poziţie de plan — piese forjate. În legătură cu asigurarea de materiale pentru trimestrul I s-au depus specificaţiile respective, urmînd ca, în curînd, să înceapă contractarea.

Cu nimic mai avansat este şi stadiul pregătirilor care se fac pentru producţia anului viitor la **uzina „Independenţa" din Sibiu**. Aici planul a fost nominalizat doar în proporţie de 77 la sută. Logic vorbind, nefiind nominalizată producţia în întregime, nu pot fi fundamentaţi nici ceilalţi indicatori de plan, nu se poate acţiona pentru pregătirea fabricaţiei, nu se primesc repartiţii pentru materiale. Cu alte cuvinte, la „Independenţa" pregătirea producţiei pentru anul viitor este încă de domeniul... viitorului. Producţia anului 1970 nu a fost contractată decît jumătate cu beneficiarii.

La **Uzina de pompe din Bucureşti**, dacă în linii mari fabricaţia trimestrului I 1970 este pregătită, nu acelaşi lucru este valabil şi pentru trimestrele următoare. Efectiv, la această uzină nu s-a contractat decît circa 30 la sută din producţia de pompe a anului 1970.

Ne oprim aici cu sondajul nostru. Chiar şi numai această trecere în revistă a stadiului actual al pregătirii condiţiilor tehnico-materiale şi organizatorice pentru producţia anului viitor este în măsură să scoată la iveală o situaţie deloc mulţumitoare. Întreprinderile trebuie să treacă hotărît la impulsionarea ritmului de pregătire a producţiei viitoare. Încheierea anului în curs nu trebuie privită doar ca un prilej de bilanţ. Se ştie că fabricaţia îşi continuă cursul ei normal, în conformitate cu prevederile planului pe anul 1970. Sensul, cota şi amploarea viitoarelor realizări vor depinde, indiscutabil, de buna pregătire a producţiei din toate punctele de vedere. Întreprinderile şi forurile lor de resort nu trebuie să scape din vedere că întregul program de pregătire a producţiei anului viitor este cuprins într-o hotărîre a Consiliului de Miniştri şi, ca atare, trebuie respectat cu rigurozitate.

Viorel SĂLĂGEAN

Dîmboviţa nu-i numai un judeţ cu livezi întinse de pomi fructiferi. Aici se cultivă suprafeţe însemnate cu cereale, plante tehnice şi legume. De aceea în campania agricolă de toamnă a trebuit să se depună un mare volum de muncă la semănat, recoltarea porumbului şi culesul fructelor. Însămînţările, pe toate cele 53 000 hectare destinate culturilor de toamnă, au fost terminate în limitele timpului optim. Acum, toate mijloacele mecanice şi forţa de muncă sînt folosite la culesul porumbului. Trebuie spus că această lucrare continuă să fie întîrziată. Pînă pe data de 30 octombrie, în cooperativele agricole, din cele 35 200 hectare cu porumb se recoltaseră 29 725 hectare ceea ce reprezintă 84 la sută. La prima vedere suprafaţa de recoltat — 5 475 ha — nu este prea mare. Nu trebuie uitat însă că sînt cooperative agricole care au terminat culesul: Lunguleţu, Polana, Serdanu, Colacu, Aninoasa, Bălteni şi altele. Deci în celelalte unităţi agricole mai sînt de recoltat suprafeţe mari, de ordinul sutelor de hectare. De ce această întîrziere? Pentru că în cooperativele agricole respective ritmul de lucru în cîmp, datorită slabei organizări a muncii, este încă scăzut.

Sesizînd asemenea aspecte comitetele de partid au analizat cauzele care au determinat întîrzierea lucrărilor. Deşi tardive, aceste analize au putut conduce la iniţierea unor măsuri menite să ducă la lichidarea lipsurilor în organizarea muncii şi întărirea disciplinei. La cooperativa agricolă de producţie din satul Mircea Vodă, de pildă, s-au analizat recent, împreună cu consiliul de conducere şi cadrele tehnice cauzele care au determinat nerespectarea timpului stabilit pentru recoltarea porumbului. În urma analizei s-au întreprins măsuri eficiente privind urgentarea culesului. Brigadierii şi şefii de echipă au luat şi ei măsurile necesare pentru antrenarea la muncă a tuturor cooperatorilor. Aici se lucrează la recoltat pînă seara tîrziu, ajungîndu-se la o viteză de 50 ha pe zi.

Cu totul alta este situaţia la cooperativele agricole de producţie din Sălcioara, Nucet şi Ghineşti unde

SÎNT ÎN UNELE COOPERATIVE DIN JUDEŢUL DÎMBOVIŢA

Suprafeţe care ar putea fi recoltate „dintr-o suflare" dacă exemplul rău al conducerii n-ar fi molipsitor

timpul bun de lucru nu este folosit raţional. Aceasta se datoreşte în principal faptului că membrii consiliilor de conducere nu se ocupă de organizarea muncii, de întărirea disciplinei. La cooperativa agricolă din Nucet, în loc să se lucreze cu un număr mai mare de cooperatori pentru grăbirea recoltatului, participă la muncă foarte puţini oameni. Preşedintele cooperativei, Iustin Dimache, şi inginerul agronom, Stelian Mihalache, nu au luat măsuri pentru antrenarea la muncă a tuturor cooperatorilor şi nici pentru transportul cantităţilor de porumb contractate la baza de recepţie. (Ar fi putut face foarte bine acest lucru, deoarece baza se află la numai un kilometru distanţă). O situaţie asemănătoare este la Ghineşti.

Multe neajunsuri de ordin organizatoric sînt şi la cooperativa agricolă de producţie din Gheboaia, care mai are de recoltat 160 ha cu porumb. Rămînerea în urmă se datorează slabei organizări a muncii. Zilnic, în această cooperativă, participă la cules doar 30—40 cooperatori. Cazul nu este singular. La cooperativa agricolă de producţie din Răcari mai sînt de recoltat peste 200 ha de porumb. Instructorul uniunii judeţene a cooperativelor agricole de producţie, Constantin Popa, ne relata că consiliul de conducere şi comitetul de partid al cooperativei nu s-au interesat, mai ales în aceste zile, de participarea cooperatorilor la recoltatul porumbului, la scosul sfeclei de zahăr şi al cartofilor de toamnă. Faptul că la cooperativa agricolă de producţie Petreşti de Găeşti mai sînt de recoltat în prezent 350 ha de porumb din 750 cultivate nu-i deloc întîmplător: lipsa de disciplină în brigăzi a făcut ca lucrările să întîrzie, iar porumbul să rămînă în cîmp.

Am prezentat aceste aspecte care arată că unele consilii de conducere, neglijînd atribuţiile ce le-au fost încredinţate de cooperatori, de a conduce treburile obşteşti între două adunări generale, nu se ocupă cu răspundere de organizarea muncii în cadrul brigăzilor şi echipelor. Este principala cauză care a făcut ca în unităţile respective să se tărăgăneze de la o zi la alta recoltatul porumbului şi alte lucrări de sezon. Faptul că nu s-a statornicit o disciplină severă în cadrul brigăzilor şi al echipelor se datoreşte şi lipsei de îndrumare din partea uniunii cooperatiste judeţene care a neglijat problemele organizatorice ale cooperativelor agricole. Desigur, peste cîteva zile, lucrările agricole de toamnă se vor încheia. Dar ceea ce s-a constatat acum ca aspect negativ va trebui să constituie subiectul unor analize temeinice care să fie urmate de măsuri practice, menite să ducă la consolidarea brigăzilor şi a echipelor, la întărirea disciplinei şi a spiritului de muncă cooperatist.

Nicolae DĂSCĂLESCU

CĂRĂMIZI - PLACAJ

Produsele Fabricii de cărămizi din Roman se caracterizează prin însuşiri superioare, ce permit constructorilor să realizeze lucrări de bună calitate. **Cărămizile-placaj** de culoare galben, spre exemplu, se fabrică din argilă şamotoasă, într-o gamă variată — neglazurate precum şi glazurate, în orice nuanţă uni sau degradé. Fabrica livrează prompt, pe bază de comandă fermă, orice cantităţi de cărămizi-placaj, la preţul de 1 060 lei mia de bucăţi sau 46,64 lei/mp franco vagon.

În urmă cu trei ani: PIERDERI
La ora actuală: BENEFICII PESTE PLAN

La Uzina chimică din Rîşnov producţia a devenit rentabilă

Cu trei ani în urmă, ziarul nostru critica faptul că Fabrica chimică din Rîşnov continuă să lucreze cu dotaţii din partea statului. Cele 16 studii întreprinse de cadrele unităţii, menite să rentabilizeze fabrica şi producţia, nu găsiseră ecou favorabil la organele Ministerului Industriei Chimice. Mai mult, forurile de resort respective socoteau firească situaţia, preconizînd ca această unitate modernă să înregistreze în actualul cincinal pierderi de 84 milioane lei.

Iată-ne din nou la întreprinderea din Rîşnov.

— Putem informa opinia publică — ne-a declarat tov. **Iulian Crăciun**, directorul fabricii — că, începînd cu acest an, întreprinderea noastră a renunţat în totalitate la dotaţii din partea statului. În loc de pierderi, înregistrăm beneficii, care pe nouă luni se cifrează la 3,6 milioane lei.

La prima vedere, s-ar părea că este o cifră modestă, dar ea are o adîncă semnificaţie: colectivul fabricii, cunoscut pentru hărnicia şi experienţa sa bogată în muncă, a păşit în sfîrşit pe calea rentabilizării producţiei. Iată cum practica, viaţa au infirmat „argumentele" celor care încercau să demonstreze că nu există o ieşire din situaţia în care se afla Fabrica chimică din Rîşnov. Astăzi sîntem în măsură să facem un prim bilanţ. Din cele 84 milioane lei pierderi prevăzute pentru actualul cincinal întreprinderea a şi renunţat la 67 milioane lei. Pe baza datelor preliminarii, anul 1969 va fi încheiat cu un beneficiu de peste 5 milioane lei.

De la bun început se cere menţionat faptul că în ultimii doi-trei ani activitatea acestei unităţi a fost supusă unei analize amănunţite vizînd valorificarea mai intensă a rezervelor interne. De altfel, după apariţia articolului amintit, problema rentabilizării fabricii din Rîşnov a început să preocupe în mai mare măsură şi pe specialiştii ministerului, al căror aport în această acţiune nu a fost deloc neglijabil.

În afara corelării mai judicioase a preţurilor la unele produse, centrul de greutate al măsurilor luate de comitetul de direcţie, în scopul ridicării eficienţei economice, a fost pus pe diversificarea producţiei, pe realizarea unor sortimente de strictă necesitate pentru economia naţională. Numai prin realizarea, aici, la Rîşnov, a unui singur produs, şi anume a aracetului — C.P.M.B., s-au realizat în ultimii ani economii valutare de circa 9 milioane lei.

Concludente sînt şi măsurile aplicate pentru îmbunătăţirea calităţii acidului acetic, vizînd perfecţionarea proceselor tehnologice, funcţionarea corectă a instalaţiei, mărirea exigenţei controlului de calitate. Efectele sînt vizibile: de unde cu trei ani în urmă, abia 65 la sută din producţie era de calitatea I, în prezent, 80 la sută din cantităţile fabricate sînt de această calitate.

Diversificarea producţiei a fost condiţionată de utilizarea cu indici superiori a capacităţilor de producţie existente, de fructificarea disponibilităţilor potenţiale ale instalaţiilor tehnologice. Aici, mai mult ca oriunde, şi-a găsit un vast cîmp de afirmare spiritul creator. Era nevoie, în primul rînd, să se identifice şi să se înlăture unele locuri „înguste", şi să se stabilească fluxuri tehnologice optime. Capacitatea instalaţiei de acetilenă — produs de plecare în obţinerea unei game largi de sortimente — era gîtuită, spre exemplu, ca urmare a defecţiunilor ce apăreau sistematic la reactoarele de cracare. Un colectiv format din inginerul Dan Negrescu şi maiştrii Ion Prejmereanu şi Gheorghe Zorca a depistat şi înlăturat cauzele acestor defecţiuni. Producţia a crescut cu 12—14 la sută. O strangulare similară a existat şi la instalaţia de acetat de vinil. Prin mărirea capacităţii reactoarelor de sinteză, producţia a crescut şi aici cu 14—15 la sută.

Sporirea volumului producţiei a determinat, în mod firesc, o scădere relativă a cheltuielilor de fabricaţie, trecerea de la pierderi la beneficii. Şi trebuie reţinut că nu este vorba numai de o reducere relativă a cheltuielilor de producţie, ci şi de una absolută, pentru că spiritul gospodăresc a avut un cuvînt greu de spus în privinţa rentabilizării producţiei. Efectele merită să fie consemnate. În acest an, cheltuielile la o mie de lei producţie marfă au scăzut faţă de nivelul din 1966 cu 600 lei.

A ajuns totuşi colectivul Fabricii chimice din Rîşnov la limita superioară în privinţa valorificării rezervelor interne pentru creşterea rentabilităţii producţiei? La această întrebare, toţi cei solicitaţi au fost unanimi în aprecierea că în întreprindere se găsesc încă importante rezerve interne în acest domeniu. Tov. **Dumitru Birlă**, secretarul comitetului de partid, sublinia că se poate ridica nivelul de rentabilitate al întreprinderii chiar în condiţiile actuale, prin valorificarea deplină a potenţialului tehnic şi uman de care aceasta dispune. El ne-a furnizat şi cîteva aspecte concrete în acest sens. La fabricarea alcoolului polivinilic rezultă o cantitate apreciabilă de substanţe insolubile, un fel de deşeuri care se pierd. Există condiţii ca aceste substanţe să fie valorificate prin măsuri de perfecţionare a procesului tehnologic.

Iată şi părerea inginerului **Eugen Florea**, şeful serviciului C.T.C.: „În ultimii ani, la noi s-a desfăşurat o acţiune importantă — înlocuirea baritei, adusă din import, cu cretă indigenă. Rezultatele sînt foarte bune. Produsele la care am utilizat creta nu sînt cu nimic inferioare celorlalte. Din păcate ne-am oprit la jumătatea drumului. Nu am perseverat îndeajuns. Or, numai prin această acţiune am putea realiza economii în valoare de peste 300 000 lei anual". Directorul întreprinderii, deşi mai prudent decît ceilalţi interlocutori, consideră şi el că rezervele de creştere a eficienţei economice a întreprinderii sînt încă departe de a fi epuizate.

Desigur, aici este necesar şi ajutorul ministerului. Considerăm că acţiunea de evaluare a rezervelor interne existente la Fabrica chimică din Rîşnov trebuie continuată cu perseverenţă, existînd condiţii reale pentru creşterea nivelului de rentabilitate a acestei unităţi.

Nicolae MOCANU
corespondentul „Scînteii"

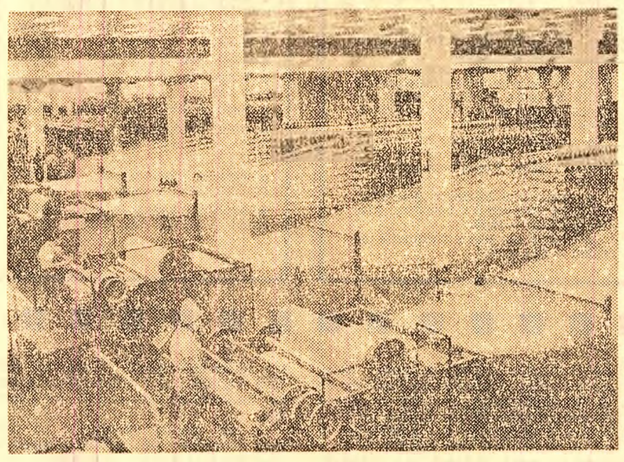

Uzina de fire şi fibre sintetice Săvineşti este una din modernele unităţi ale industriei chimice apărute, în ultimii ani, pe harta economică a ţării. **În fotografie:** imagine dintr-una din secţiile uzinei. Foto: **Gh. Vinţilă**

SPRIJIN DIN PARTEA SPECIALIŞTILOR MINISTERULUI DE RESORT

(Urmare din pag. I)

este încă în faza construcţiei şi montajului.

— Prima linie va putea începe să funcţioneze prin 10—15 noiembrie — ne-a spus ing. **Nicolae Nicuţ**, şeful şantierului. La cea de-a doua linie am concentrat forţe masive şi, după calculele noastre, sperăm să o terminăm pînă la termenul de punere în funcţiune. Oricum, fabrica va intra în exploatare la timpul planificat.

Un punct de vedere similar a avut şi ing. **Iancu Lazăr**, directorul fabricii, care, în plus, a adăugat că de pe acum întreaga forţă de muncă a viitoarei fabrici este asigurată şi pregătită pe locurile de muncă unde va activa. De comun acord cu ministerul s-a stabilit ca, la începerea rodajului, circa 20 de specialişti din sector să fie aduşi la Urziceni pentru a supraveghea punerea în funcţiune a fabricii.

Evident, sînt măsuri bune care vor permite un demaraj rapid al producţiei. Deocamdată, însă, se cuvine să insistăm asupra acelor măsuri de care depinde menţinerea ritmului înalt de lucru. Trebuie spus că, în condiţiile actuale, punerea în funcţiune la termen a fabricii de la Urziceni ţine mai mult de „calculul hîrtiei", de o înlănţuire de termene ultracondensate ale lucrărilor şi ca atare extrem de vulnerabile. Orice dereglaj în mecanismul de lucru al constructorului sau în cadrul colaborării cu ceilalţi factori de răspundere poate duce la prăbuşirea întregului raţionament şi, ca atare, şi la amînarea punerii în funcţiune. De acest risc sînt convinse şi cadrele de răspundere ale constructorului, beneficiarului şi proiectantului. Acest motiv le determină să ţină permanent sub observaţie evoluţia lucrărilor. În ziua cînd ne-am aflat la Urziceni, le-am întîlnit pe fiecare dintre ele pe şantier sau în şedinţe de lucru comune.

La această colaborare care a-a stabilit pe şantierul de la Urziceni trebuie să se alăture de urgenţă şi specialiştii ministerului de resort. Soluţionarea unor probleme reclamă intervenţia promptă a acestora. În mai multe rînduri, de exemplu, conducerea noii fabrici a solicitat uzinei „Unio"-Satu Mare să-i trimită un specialist care să coordoneze montajul benzii principale de la depozitul de omogenizare, utilaj complex şi dificil, fără de care însă punerea în funcţiune nu poate avea loc. Apelul a rămas fără ecou. Este de înţeles că intervenţia ministerului s-ar fi soldat cu alt rezultat. Oricum, nici în prezent nu-i inutil ajutorul ministerului, întrucît montajul trebuie să se facă sub coordonarea acestui specialist şi într-un termen cît mai scurt posibil. Desigur, numeroase alte situaţii fac indispensabilă prezenţa şi intervenţia energică a specialiştilor ministerului.

Raidul întreprins pe cele două şantiere ale industriei materialelor de construcţii arată cît de necesar este acum, în cele cîteva zeci de zile rămase pînă la intrarea în funcţiune a noilor obiective, să se realizeze o mobilizare generală a tuturor forţelor, pentru a accelera tot mai mult ritmul de execuţie, în vederea respectării prevederilor planului de stat. O colaborare rodnică între toţi factorii de răspundere ai planului de investiţii poate duce la reducerea continuă a efectelor restanţelor. Tonusul viu al colaborării trebuie să-l menţină îndeosebi titularul de investiţii. El are datoria să impulsioneze pe constructori şi montori, ca şi pe furnizorii de utilaje, să-şi respecte obligaţiile contractuale. În aceste zile hotărîtoare ale realizării planului de investiţii, organele de partid din uzinele constructoare de maşini care înregistrează restanţe în livrarea utilajelor trebuie să ducă o amplă muncă politică în rîndurile colectivelor, pentru a le explica importanţa covîrşitoare pe care o are intrarea în funcţiune la termen a tuturor obiectivelor şi capacităţilor de producţie pentru realizarea obiectivelor economice ale planului de stat. Aşa cum pe şantiere constructorii lucrează din zorii zilei pînă la amurgul serii — chiar şi noaptea — tot aşa vor trebui să activeze şi colectivele din întreprinderile constructoare de maşini, pentru a determina livrarea grabnică a tuturor utilajelor tehnologice, asigurînd pe această cale conectarea la termen a noilor capacităţi la circuitul economiei naţionale.

Materiale de finisaj

Tapetele lavabile şi semilavabile, realizate la **Întreprinderea de materiale izolatoare şi de finisaj din Turda**, se circumscriu în sfera înlocuitorilor de zugrăveli. Ele se întreţin uşor, prin spălarea cu detergenţi. Modelul şi culoarea se stabilesc cu acordul beneficiarului.

Impermeabilitatea, rezistenţa, greutatea mică pe metru pătrat — iată principalele caracteristici ale sortimentelor produse de Întreprinderea de materiale izolatoare şi de finisaj din Turda. Din categoria produselor din policlorură de vinil menţionăm **covorul pe suport textil**, înlocuitor al parchetului în construcţii civile, săli de spectacole, magazine. Covorul, a cărui durabilitate este garantată pentru minimum cinci ani, se fabrică în modelele şi culorile preferate de beneficiari.

Întreprinderea din Turda mai produce în mod curent **bandă din policlorură de vinil** — pentru protejarea conductelor îngropate. Produsul se livrează pe bază de comandă fermă.

ȚINUTA LECȚIEI DE ȘTIINȚE SOCIALE ÎN LICEU

anchetă pedagogică

Disciplinele școlare ale științelor sociale au, după cum se știe, un rol determinant în procesul de învățămînt. Predarea lor, prin forța generalizatoare și caracterul sistematic al judecăților de valoare formulate, contribuie la realizarea deziderатului fundamental al învățămîntului — pregătirea tinerelor generații pentru viață, ca oameni cu un bogat bagaj de cunoștințe, avînd o concepție științifică, marxist-leninistă, despre natură, societate. Prin mijlocirea acestor discipline, procesul de învățămînt reușește să satisfacă mai bine cerințele educației în spiritul atașamentului nemărginit față de cauza socialismului și comunismului.

În perspectiva acestor atribute, etapa de modernizare în care a pășit învățămîntul nostru face acut necesară o reevaluare a lecției de științe sociale, în sensul perfecționării ei neîncetate, conturării unei metodologii omogene de predare, realizării unei legături cît mai strînse cu viața. În așa fel încît toate virtualitățile educative ale științelor sociale să-și găsească întruchiparea concretă și imediată în desfășurarea unei activități școlare de înalt nivel.

Și asta cu atît mai mult cu cît în prezent, nu numai în județele Galați și Brăila — unde am întreprins ancheta de față — conduita școlară a științelor sociale lasă uneori încă mult de dorit. Bunăoară, atrage frecvent atenția dificultatea cu care elevii se apropie de înțelegerea acestor științe. Observațiile curente ale cadrelor didactice, efectuate pe parcursul unor perioade mai ample de timp, pledează pentru constatarea că obiectele de studiu amintite se situează la o distanță prea mare față de receptivitatea elevilor. În efortul justificat de a li se asigura o ținută științifică corespunzătoare, ele sînt adeseori predate la un nivel de excesivă abstractizare, fiind tocmai prin aceasta văduvite de o anume vibrație intimă a ideilor care să satisfacă receptivitatea specifică adolescenței. Se uită încă ușor că însușirea exactă a unor concepte de amplă generalizare, cu o importanță atît de mare în educarea comunistă a tinerelor generații, în cunoașterea de către acestea a preocupărilor actuale ale partidului și statului nostru, nu are nimic comun cu sistemul scolastic de învățare, cu predarea sau memorarea mecanică a unor citate și teze generale. Dimpotrivă, forța lor specifică de convingere, spre a se manifesta integral și asupra vîrstei fragede, presupune concretizarea noțiunilor pe fondul unor preocupări largi și profunde.

În catedrele de științe sociale activează unii dintre cei mai valoroși membri ai corpului nostru profesoral, care reunesc într-o personalitate prestigioasă competența științifică cu arta didactică autentică. Din păcate însă numărul acestora nu este pe măsura necesităților resimțite de școala noastră astăzi. În județul Brăila de pildă, dintre cei 54 de profesori care predau noțiuni de științe sociale în licee, școli profesionale și în clasa a IX-a a școlii generale de 10 ani, doar 16 au o pregătire încheiată în specialitatea propriu-zisă de filozofie sau economie politică. Lipsa de preocupare pentru formarea unor cadre didactice corespunzătoare și în acest domeniu științific se resimte în ținuta procesului de învățămînt din multe unități școlare.

E de presupus că lipsa unei pregătiri de specialitate corespunzătoare va fi anihilată în viitorul apropiat de voința și hotărîrea profesorilor de a-și încheia și desăvîrși pe parcurs orizontul cunoștințelor științifice. Au ei posibilitatea reală de a urmări cu consecvență și eficacitate scopul propus? Firește, dar învingînd unele impedimente. Sînt destul de frecvente cazurile cînd, datorită unei optici limitate adoptate pe plan local, profesorii de științe sociale sînt apreciați ca fiind „buni la toate". Astfel încît imaginea unora dintre ei nu diferă prea mult de cea întîlnită cu prilejul acestei anchete, cînd un astfel de cadru didactic din județul Galați, în afara sarcinilor sale obștești de lector al comitetului de partid, membru al comisiei de învățămînt de pe lîngă acest comitet, făcea parte în același timp, din comisia de judecată obștească a învățămîntului, din cabinetul metodic al inspectoratului școlar județean, din corpul de lectori al Comitetului județean de cultură și artă și din cel pentru răspîndirea cunoștințelor științifice etc. etc. O asemenea stare de fapt este cu atît mai nefirească cu cît — se știe — nu numai cadrele didactice în curs de calificare, dar și profesorii titulari de științe sociale au nevoie zilnic de un program sigur și eficace de studiu individual, prin care să-și perfecționeze pregătirea.

Spunînd acestea am atins totodată un alt punct vulnerabil al predării științelor sociale în școală: nivelul pregătirii „la zi" a profesorilor. Dacă uriașele explozii de informații nu-i pot lăsa pasivi pe profesorii de fizică, chimie, biologie, matematică, literatură, decît cu riscul rapidei lor descalificări, cu atît mai mult ele se cer recepționate de cel care predă științele sociale — adevărate discipline de sinteză. „În ultima vreme îndeosebi, pe arena internă și internațională s-au desfășurat evenimente importante, au apărut noi elemente istorice și sociale, într-o atît de strînsă legătură cu perspectiva din care predăm disciplinele noastre de specialitate. Desigur, noi le studiem cu mare atenție, căutăm să le pătrundem toate semnificațiile, dar numai pe această cale nu întotdeauna reușim să ajungem în posesia determinărilor lor. Tocmai de aceea ne așteptăm să vină din cînd în cînd în mijlocul nostru cîte un conferențiar care să ne informeze mai pe larg, să ne comunice ultimele noutăți. Așteptare zadarnică !" — conchidea după o convorbire mai întinsă tovarășa profesoară **Florica Gorincu**, din Brăila. „Pentru aproape toți colegii noștri de la celelalte specialități se organizează pe timpul vacanțelor cursuri centrale, cicluri de expuneri și conferințe cu mari avantaje pentru continua perfecționare științifică și didactică a corpului profesoral — amintea prof. **Lucia Mînzățeanu** de la Liceul nr. 2 din Galați. În sprijinul acestei afirmații ar putea fi aduse exemple din domeniul limbii și literaturii române, matematicii, fizicii, chimiei, limbilor moderne etc. Nu însă și din domeniul filozofiei și economiei politice, unde de 4 ani asemenea manifestări sînt — nu înțelegem de ce — cu totul sporadice".

Nu este mai puțin adevărat că nici societățile științifice ale cadrelor didactice, care ar trebui să vină în permanență în întîmpinarea unor asemenea deziderate ale profesorilor, nu-și onorează cum se cuvine obligațiile. De ce? — Pentru că în cuprinsul Societății de științe istorice, unde s-ar cuveni să activeze și profesorii de științe sociale, nu se inițiază nimic care să-i atragă și pe ei — ne răspunde scurt prof. **Victor Popescu**, de la Liceul nr. 7 din Galați, secretar al comitetului filialei locale. „Și asta în pofida faptului că profesorii cu acest profil resimt nevoia unui factor coordonator, îndeosebi în ceea ce privește desfășurarea unei activități proprii de cercetare științifică — ne spunea profesoara **Paula Cantană**, de la Liceul „V. Alecsandri" din Galați. În școala noastră, de pildă, s-a inițiat la un moment dat studierea — în interesul creșterii eficacității tuturor orelor de clasă — a dinamicii elaborării răspunsurilor de către elevi, a gradului lor de participare la buna desfășurare a lecțiilor. Cum însă cercetarea de un asemenea gen nu este posibilă fără formarea unor colective profesorale mai largi, și cum acestea, lipsite de un cadru organizat, nu pot fi realizate, inițiativele noastre amintite continuă să rămînă în stare de proiect".

Din păcate, o asemenea situație își află un corespondent aproape identic la nivelul elevilor, unde lipsa unor dezbateri și a unor îndrumări mai largi (o fericită excepție am întîlnit în municipiul Brăila, unde funcționează sub conducerea profesoarei Cornelia Cîmpeanu un foarte interesant cerc de elevi consacrat dezbaterii problemelor de filozofie) este puțin stimulativă pentru preocupări sistematice în vederea aprofundării cunoștințelor de științe sociale, pentru dezvoltarea aptitudinilor în această direcție.

Alte propuneri privesc necesitatea elaborării culegerilor de texte alese pentru elevi, difuzării în școli a unui material didactic (planșe, diafilme etc.) adecvat specificului predării științelor sociale ș.a.m.d. Ele merită să fie reținute și analizate în perspectiva perfecționării rapide și integrale a predării științelor sociale — imperativ deosebit de actual în învățămîntul de toate gradele.

Mihai IORDĂNESCU

cinema

● **Baltagul**: PATRIA — 9; 12; 15; 18; 21.
● **Beru și comisarul San Antonio**: REPUBLICA — 8,15; 10,30; 12,45; 15; 17,15; 19,30; 21,45.
● **Mai periculoase decît bărbații**: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21.
● **Corabia nebunilor**: MODERN — 9,30; 13; 16,30; 20, FLAMURA — 9; 12,30; 16; 19, VICTORIA — 9,30; 12,30; 15,30.
● **Moartea unui birocrat**: VICTORIA — 18,30; 20,45.
● **Testamentul doctorului Mabuse**: FESTIVAL — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FAVORIT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30.
● **Viridiana**: CENTRAL — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21.
● **Atentatul de la Sarajevo**: VOLGA — 9,30—15,45 în continuare; 18,15; 20,30.
● **6 iulie**: LUMINA — 9,30—16 în continuare; 18,15; 20,30.
● **Program pentru copii**: DOINA — 9—10.
● **Dragoste la Las Vegas**: DOINA — 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45, DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
● **Parisul vesel**: TIMPURI NOI — 9—16,15 în continuare.
● **Sturionii se pescuiesc pe furtună; Deva 700; Dropiile; 25 de ani de pictură românească; Patentele naturii; Orizont științific nr. 9/1969; EREN '69**: TIMPURI NOI — 17—21 în continuare.
● **Lupii albi**: FEROVIAR — 9; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Paria**: GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; AURORA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15.
● **Tigrul**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15; 17,45; 20, PACEA — 15,45; 18; 20,15.
● **Un glonte pentru general**: BUZEȘTI — 15,30; 18, FERENTARI — 15,30; 18; 20,15.
● **Viața lui Matheus**: BUZEȘTI — 20,30.
● **Contesa Cosel**: DACIA — 8,15—20 în continuare.
● **Omul, orgoliul, vendetta**: BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Aventura**: UNIREA — 15,30; 18.
● **Omul cu ordin de repartiție**: UNIREA — 20,15.
● **Omul care valora miliarde**: LIRA — 15,30; 18; 20,15.
● **Angelica și sultanul**: GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
● **Comisarul X și banda „Trei cîini verzi"**: COTROCENI — 15,30; 18.
● **Singurătate în doi**: COTROCENI — 20,30.
● **La Nord prin Nord-Vest**: FLOREASCA — 9,30; 13,30; 17; 20.
● **Familia noastră trăsnită**: VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
● **Cînd voi fi mort și livid**: MIORIȚA — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Sherlock Holmes**: MOȘILOR — 15,30; 18.
● **Mesteacănul**: MOȘILOR — 20,30.
● **Vera Cruz**: POPULAR — 15,30; 18; 20,30.
● **Tinerețe fără bătrînețe**: MUNCA — 16; 18; 20.
● **Alexandru cel fericit**: FLACĂRA — 15,30; 18.
● **Bărbați în deplasare**: FLACĂRA — 20,30.
● **Stelele din Eger**: ARTA — 9,30—16 în continuare; 19,30.
● **Soarele vagabonzilor**: VITAN — 15,30; 18.
● **Vieți uscate**: VITAN — 20,30.
● **Vîrsta ingrată**: RAHOVA — 15,30; 18.
● **Roșii și albi**: RAHOVA — 20,30.
● **Omul momentului**: COSMOS — 15,30; 18; 20,15, PROGRESUL — 15,30; 18.
● **Fratele doctorului Homer**: PROGRESUL — 20,30.
● **Aruncați banca în aer**: CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.

PE SCENA TEATRULUI NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE"

„ALIZUNA"

de TINA IONESCU DEMETRIAN

carnet teatral

Și așa, la miez de noapte, în miez de codru, cîndva, undeva, Luca și Pătru descoperă că sora lor Alizuna, frumoasa, vesela, cumintea și harnica Alizuna (un fel de „fată a moșului și a babei", vrednică, pricepută și necesară alor săi ca Albă ca zăpada piticilor) a dispărut de acasă. Singur Țîș, — fratele cel mic — nu se miră: Alizunei îi place să străbată pădurea în lumina lunii, despletită, înfrățită cu natura. Ceea ce nu știe nici el este că Alizuna, fata bună de peste zi, este noaptea drăgaică. O zînă care se urcă în înalt pe razele lunii. Dar, totodată, o zînă rea, cu șerpi împletiți în cosițe, vampir căruia nu îi este străin gustul sîngelui omenesc. Degeaba hotărăsc Luca și Pătru să-și mărite sora.

Ca și în mentalitatea și fantezia populară, demonicul semnifică aici în primul rînd elementarul în stare de dezlănțuire. Alizuna, fiică a Mumei cu un pămîntean, întruchipează o stare primitivă sălbatică, inconștient ostilă și crudă față de om.

Singura cale de recuperare a acestei zeițe este un elixir la fel de puternic ca și apa vie: dragostea. Ea dă dimensiunea, gustul omenescului. „Omul înseamnă dragoste", parcă ar vrea să spună autoarea „basmului". Numai ea poate da curajul înfruntării morții. Alizuna se umanizează îndrăgostindu-se de Stihuitor, simbol al puterii de creație a oamenilor sub semnul binelui.

Hrănit de elemente de basm și legendă populară, eposul se închegă arbitrar — prelucrat cu fantezie de către creatorul cult — se transfigurează liric și dramatic, subordonîndu-se unui gînd filozofic adînc: superioritatea umanului.

Alizuna amintește de feeriile lui Victor Eftimiu și, mai departe, de „Ondine" a lui Jean Giraudoux. Aceeași utilizare fără prejudecăți a unor motive de basm și legendă populară (pețitorii, drăgaicele) în cadrul unei metafore lirice și dramatice originale. Aceeași învestire a fantasticului cu sensuri apte să întregească sfera realului, a omenescului. Aceeași atenție acordată virtuților de expresie poetică și incantație a limbii (din păcate excesul de moldovenisme și o prea mare încredere în magia cuvîntului, a discursului, artificializează textul. Neaoșismele, arhaismele afectează pe alocuri naturalețea dialogului dintre Alizuna și ai săi. Cel mai puțin convingător personaj rămîne, paradoxal, tocmai Stihuitorul, ai cărui ditirambi amintesc nu de perioada de fior autentic, ci de cea de decădere manieristă a poeziei trubadurești. Și nu e de mirare că interpretul spectacolului de la Teatrul Național, Lazăr Vrabie, nu va putea depăși carențele rolului scris).

Ascultînd de normele clasice de structurare a eposului și vădind un dozaj atent al nuanțelor, „Alizuna" mărturisește o simpatie de factură foarte modernă pentru tratarea temelor grave nu numai în registrul patetic ci și în cel comic, acesta din urmă oscilînd între umor și grotesc.

Piesa, ale cărei calități i-au adus și un premiu — Premiul pentru dramaturgie al C.S.C.A. — și-a găsit o valorificare de calitate pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale".

Cum povestea e simplă, semnificațiile piesei clare, regizorul George Teodorescu și-a îndreptat atenția în direcția potențării prin toate mijloacele dar fără excese (cadrul plastic, joc, efecte de lumină, sonorizări) a fiorului liric, a forței de sugestie poetică a piesei. Bagheta regizorului secundată de cea a scenografului (decorurile și costumele Elenei Pătrășcanu-Veakis, frumoase și sugestive) ne introduce brusc în mirifica atmosferă a lui „A fost odată". O atmosferă densă, pe deplin convingătoare cînd e vorba de evocarea poeziei realului și ceva mai rarefiată și lipsită de strălucire, mai convențională, cînd este vorba de poezia fantasticului.

Interpreții, care au avut de trecut un examen dificil — o probă nouă, în ciuda tradiției spectacolului-feerie a Naționalului — au contribuit cu talent și inteligență la crearea și transmiterea acestei poezii. Atent la sunetul specific al partiturii sale, fiecare și-a construit rolul pe una sau cîteva linii de forță. C. Rauțki și Matei Alexandru au întruchipat astfel cu o bine deliberată economie de mijloace pe cei doi frați greoi la vorbă și la port, Ovidiu Moldovan un Țîș năstrușnic, în care s-a concentrat toată vioiciunea și agerimea familiei de pămînteni. Interpreții pețitorilor au schițat în tenta groasă a șarjei comice savuroase caractere. Dezinvolte, cu inflexiuni ale vocii atent diferențiate, cu mișcări sprintene, deși cam telurice, interpretele drăgaicelor ne-au dus o clipă într-o Walhala autohtonă. În rolul Mumei, care are experiența dramatică a încercării eșuate de depășire a propriei condiții și puterea de înțelegere superioară a acestei experiențe, Simona Bondoc a dovedit nu numai distincție și noblețe, ci și o remarcabilă capacitate de a da greutate, prin mijloace variate, printr-o mare bogăție de nuanțe, unui rol de mică întindere.

Protagonista piesei, Silvia Popovici, (Alizuna) și-a compus cu dăruire și talent, cu adîncă profesionalitate partitura deosebit de dificilă. Interpretarea sa relevă înaltă maturitate artistică, iar minuțiozitatea puțin comună a elaborării rolului se trădează doar rareori. Rolul Alizunei solicită aici spontaneitatea și vioiciunea unei țărăncuțe harnice — o clipă pură, exuberantă și copilăroasă, o clipă avînd conștiința superiorității, o clipă pe cea a vinovăției — aici vanitatea și cruzimea drăgaicei, aici conștiința sfîșiată de contradicții a devenirii umane. Făcînd apel la o partitură care alternează gestul violent cu cel grațios, tandru, abia schițat, replica dură cu cea vibrînd de sensibilitate, căldură și duioșie, Silvia Popovici creează un rol remarcabil. Înscriindu-și în repertoriu piesa Tinei Ionescu Demetrian, Naționalul bucureștean continuă cu noi forțe interpretative o veche și glorioasă tradiție de promovare a feeriei originale, specie ale cărei virtuți artistice sînt dublate și de unele educative. Și poate că „Alizuna" este doar începutul unei noi, valoroase serii de spectacole ce reînvie o tradiție.

Natalia STANCU

A FI înseamnă A FI ÎNAINTE

(Urmare din pag. I)

Spațiul de informație culturală al artistului și scriitorului de azi este într-o extensiune continuă. Dacă Prospero se putea mîndri, în ostrovul *Furtunii* lui, că în „biblioteca mea-i un întreg ducat", numărul colosal de apariții editoriale în toate limbile, volumul copleșitor de discuri, filme și programe de televiziune, expoziții, conferințe și concerte, intre care n-ai astăzi decît a te decide cum și cît să mergi mai departe cu semenii, ne pun într-o situație de școlaritate permanentă. Învățatul faustic ar trebui astăzi să-și lungească la nesfîrșit celebrul monolog în care Goethe îi declara știința mirabilă ca să recunoască în final că „nu-i mai înțelept decît la început", de data asta cu toată convingerea.

Dar omul de cultură contemporan e obligat, prin profesie și opțiune, să meargă mai departe cu timpul lui, după ce a acumulat mereu, de-a lungul întregii lui vieți, argumentele utilității și existenței sale spirituale. Acumulările lui nu sînt arhivistice, ca depozitul de anuare telefonice de la British Museum, ci unelte de lucru, necontenit perfecționate în contactul cu progresele științei, cu dialectica socială, cu modificările propriei lui personalități. Instrumentele *comunicării* sale cu ceilalți se învechesc în clipa cînd nu se mai informează, cînd nu se mai cultivă.

Ieșirea din circuitul acesta progresiv este fatală pentru orice intelectual. Fiindcă oprirea e prima treaptă a drumului retrograd, spre cultura reziduală, spre ticurile verbale, spre tăcere, sau către impostura cu care ignoranța se împacă uneori de minune.

Filozofia și literatura gîndirii stagnante sînt totdeauna anacronice. Eforturile disperate ale gîndirii înapoiate de a se avînta în discursuri „intelectualiste" cu orice preț, echivalează cu un salt în gol. Îmi apar de aceea triste și demodate strădaniile unor poeți și critici de a da buzna în spațiile somnului ca să înțeleagă vocile secrete din univers, afirmînd fără umor, tocmai în zilele acestea, că progresul fizicii sporește misterul materiei fizice, sau că progresul sociologiei sporește misterul social. Vorbăria aceasta, respinsă încă dinainte de război de la festinul poeticei universale, continuă să facă șicane cititorilor de bună credință, dizertînd fără punctuație împotriva sintaxei și semanticei despre „sferele gravide" sau „creierul absolut" și cu pretenția de a fi luată în serios. De pe vremea lui Boileau și pînă la profesorul René Wellek, și de la Aristotel la Marcuse, orice școlar informat din veacul nostru a învățat că „se enunță clar ceea ce se concepe bine". Misterul se exclude; e numai refugiul sau justificarea necunoașterii. Este formula ei dogmatică milenară.

Atunci cînd știința noastră vie și umană, materialismul dialectic, marxism-leninismul, privește adevărul ca *un proces istoric de mișcare de la necunoaștere la cunoaștere*, cînd practica socială și toate evenimentele extraordinare la care participăm în descoperirea universului nostru ne oferă zilnic noi premise și reprezentări despre lumea exterioară și despre noi înșine, mereu îmbogățite, idealiștii contemporani vin iarăși la asalt cu „adevărurile" lor despre inexistența lumii reale, altfel decît într-un complex de senzații particulare, și ne plictisesc cu teoriile lor obosite despre limbajul fără adresă.

Omul politic, omul cultivat dintotdeauna și al veacului acestuia luptă eroic, în „cer și pre pămînt", pentru a afla toate răspunsurile care-i mai lipsesc la întrebările sale existențiale. În 1604 și Hamlet a întrebat ceva fundamental. Și a răspuns Lenin foarte exact: *a fi înseamnă a fi înainte!*

teatre

● Filarmonica de stat „George Enescu" (în sala Ateneului Român): **Concert simfonic** — 20. Dirijor: Emil Simon. Solist Dimitri Baskirov (U.R.S.S.) În program: Mihai Moldovan — Texturi; Mozart — Concert pentru pian și orchestră în Do minor; Ravel — Concert pentru pian și orchestră în Re major pentru mîna stîngă; Debussy — Marea.
● Opera Română: **Lucia di Lamermoor** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Alizuna** — 20; (sala Studio): **O femeie cu bani** — 20.
● Teatrul de comedie: **Opinia publică** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra (sala din bd. Schitu Măgureanu): **Victimele datoriei** — 17,30; **Luceafărul** — 20; (sala din str. Alex. Sahia): **Comedie pe întuneric** — 20.
● Teatrul Mic: **Tango** — 15; **Maria 1714** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **O casă onorabilă** — 19,30; (sala Studio): **Anonimul** — 20.
● Teatrul Giulești: **Comedia zorilor** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Adresanții necunoscuți** — 16.
● Teatrul evreiesc de stat: **Răzbunarea sufleurului** (premieră) — 20.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu": **De la Bach la Tom Jones** — 19,30.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Cafeaua cu lapte de adio** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174): **Femei, femei, femei** — 19,30.
● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor din România: **Esop, Viața, muzica și noi** — 20.
● Ansamblul folcloric „Perinița" (la Sala Palatului): **I-auzi !... plaiurile cîntă** — 19,30.
● Circul de stat: **Ritmurile arenei** — 16; 19,30.

tv

PROGRAMUL I

18,00 — Buletin de știri. 18,05 — Fragment din spectacolul „Papuciada" de Camil Petrescu. Transmisiune de la Teatrul Țăndărică. 18,30 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți! Realizatori: Elisabeta Mondanos și Titi Acs. 19,30 — Telejurnalul de seară. 20,00 — Film serial „Răzbunătorii". „Visuri nemărturisite" 20,50 — Tele-enciclopedia. ● André Gide ● Breviar 1969 ● Caricaturist. 21,50 — 123 de minute și un secol — reportaj de Alexandru Stark. Acum 100 de ani a fost inaugurat traseul de cale ferată București-Giurgiu. Reportajul va evoca acest moment. 22,15 — Varietăți pe peliculă. 22,45 — Telejurnalul de noapte. 23,00 — Program de romanțe interpretate de Pușa Neicu și Stelică Aparu. Acompaniază formația instrumentală condusă de Mielu Florescu. 23,15 — Închiderea emisiunii.

PROGRAMUL II

19,30 — Telejurnalul de seară. 20,00 Muzică de jazz în interpretarea lui Guido Manusardi. 20,20 — Cărți și autori. 20,35 — Recitalul de sîmbătă seară. Interpretează violoncelistul Ilea Cătălin. La pian: Marilena Ilea. În program: „Requillon" de Gaspard Cassado; Arie de Sigismund Toduță, Sonata de Claude Debussy. 21,00 — Roman foileton „Lunga vară fierbinte" (XXV). 21,50 — Închiderea emisiunii.

EPIGONISM ȘI „AER MINOR" ÎN PROZĂ

de Mihai UNGHEANU

puncte de vedere

In sens larg, orice om care așterne pe hîrtie o încercare literară este scriitor. În sens restrîns, adevăratul scriitor este doar acela ale cărui încercări nu sînt simplu consum de hîrtie, ci își verifică valoarea artistică prin ecoul ce și-l află. Această mai restrînsă categorie de autori dă valoare și sens cuvîntului scriitor. Cel mai sigur mod de a hotărî în ce măsură un scriitor este un scriitor este verificarea trainiciei producțiilor sale. Criticul se ocupă, de obicei, și uneori ostentativ numai de cărțile bune sau așa-zis bune, celelalte rămînînd în afara preocupărilor sale. Producția editorială este abundentă și nu tot ceea ce apare poate fi evaluat la adevărata valoare. Rămîne, deci, să fie depistați acei curenți subterani care prezidează producția de serie, literatura pe motive și soluții artistice asemănătoare. Reperînd cîteva din exemplarele ei, cele mai bune chiar, poate fi discutată întreaga serie. De obicei, criticul se află în fața unor producții epigonice care încearcă să atingă valoarea unui model literar superior sau crezut superior. Tentativa este de concurență artistică, mai niciodată declarată, dar întotdeauna ușor detectabilă.

Defectele produsului de serie sînt, dacă lăsăm la o parte inițialele cusururi posibile ale modelului, corectitudinea care duce la uniformitate și platitudinea ca ultimă întrupare a corectitudinii.

Scrierile de succes ușor pot deveni repede modele. A făcut vogă în proza românească antebelică și în cea de azi literatura poematică a periferiei, glorificarea nostalgică a unui teritoriu de libertăți pierdute. A lucrat la promovarea acestei literaturi nu numai fondul de omenie, real, al acestei lumi, dar și seducția pitorescului și a libertăților împinse pînă la libertinaj sau chiar concupiscență. Maestrul genului, G. M. Zamfirescu, ne-a lăsat în „Maidanul cu dragoste" și destule pagini îndoielnice care nu lipsesc nici din scrisul reprezentanților actuali ai speciei. Scriitorul e sedus, de obicei, de materia păstoasă și singura lui tentativă artistică e de a o „reda" cît mai colorat. Cărțile cu o asemenea sursă de inspirație încep să devină numeroase și e cazul să precizăm că tocmai glorificarea omului prin lumea de margine a orașului păstrătoare, chipurile, a unor libertăți „neurbane", este contrazisă de chiar confuzia și promiscuitatea acestei lumi periferice, interesantă doar prin nota tragică a indeciziei între două stări de civilizație deosebite, notă care, cu excepția *Domnișoarei Nastasia* de G. M. Zamfirescu, n-a stat pregnant în centrul atenției autorului de literatură a periferiei. Să menționăm și că, rezumîndu-și investigația la o asemenea zonă, autorul își limitează de bună voie scrisul la un timp trecut, pentru că periferia orașului de azi nu mai cunoaște nici dramele, nici întîmplările colorate ale literaturii de altădată a acestei lumi, iar tentativa de reactualizare a temelor într-un nou cadru social fără a avea în vedere modificările structurale ce s-au produs, naște lucrări artificiale, neautentice. Desigur, în sine, tema periferiei de altădată nu este repudiabilă, dar monotonia unui tratament vetust, absența unei viziuni noi, o poate pune într-o lumină defavorabilă. Este cu atît mai discutabilă o asemenea serie de cărți, cu cît volume de prestigiu datorate lui Marin Preda, Zaharia Stancu, Nicolae Breban, D. R. Popescu, Fănuș Neagu, ș.a., conferă o direcție artistică remarcabilă prozei actuale. Referirile la volume care în loc să tindă spre un asemenea orizont literar copiază mai mult sau mai puțin ingenios modele, nici măcar de primă mărime, sperăm că se vor dovedi utile editurilor și cititorilor. G. Borneanu, de pildă, reia în *„La Frumușica"* tema cartierului bucureștean mărginaș, în care evenimentele se reduc la venirea hingherilor, fuga de acasă a cîrciumăresei, dragostea încălzită de soarele maidanelor a unui licean cu o fată săracă, bețiile și bătăile grupului de „mardeiași" locali etc. Cartea este corectă începînd de la gramatică și terminînd cu construcția epică, dar atît. Aproape nimic nou față de o literatură predecesoare, dacă lăsăm de o parte o cîtime mai mică de vulgaritate și o notă mai apăsat idilic-nostalgică. Corectă dar fără vigoare, *„La Frumușica"* poartă amprentele producției de fundal.

Pe un mediu neobișnuit — lumea hamalilor din portul Constanța și a marinarilor de pe vase — mizează și Jean Nedelcu în *„Arde marea"*. Limbajul acestei lumi este speculat pentru ineditul și pitorescul său într-o poveste despre sabotajul unui transport german în timpul ultimului război mondial. Alegerea unei teme cum e cea amintită, temă demnă de atenția unui scriitor de talent real, nu poate salva cartea de la banalitate. *„Arde marea"* e scrisă după rețeta cărților de succes care încearcă să conjuge datele temei cu un înveliș atrăgător, dar apelează la surogate de frumusețe.

„Mireasa de tablă" de Niculae Frînculescu se referă la același mediu, văzut însă cu ochii unui copil care ajunge la adolescență și la primele încercări ale noii vîrste. Predilecția pentru o lume lipsită de orizont, și adesea de voință, lume lăsîndu-se condusă, mai ales, de apetențe, iată tema unei cărți care nu evită, în consecință, nici vulgaritățile. Prelucrarea artistică e minimă și narațiunea nu se ridică deasupra tonului ieftin, sentimental. Îndrăznelile merg în direcția naturalismului și cazul nu e numai al acestei culegeri de povestiri, ceea ce ne face să considerăm o asemenea producție regretabilă.

Nivelul cel mai de jos îl reprezintă, desigur, *„Femei singure"* de C. Bărbuceanu, roman care n-are nimic din noblețea cu care tratează de pildă tema Heinrich Böll în *Casa văduvelor*. Scriere moralizatoare la prima vedere, deoarece își propune să ne vorbească despre soțiile și fiicele părăsite de soții intrați pentru fraudă la închisoare, romanul lui C. Bărbuceanu se complace în a descrie numai figuri sociale imunde, după o rețetă simplă, sau „tentațiile" și „pericolele" care pîndesc în permanență pe femeia novice, etc. Tema scoasă de sub condeiul și lucrătura lui C. Bărbuceanu merită în sine toată atenția, dar inaptitudinea autorului pentru sesizarea autenticului situațiilor și a psihologiei omenești, ca și fraza sa rebarbativă ne refuză orice fel de satisfacție. Totul este vulgar: dialogurile, personajele, intervențiile autorului. „N-ai știut să sesizezi adevărata mea fire", reproșează arestatul soției sale la vorbitor; „Cum puteam pretinde atunci, să fie ajutat și plîns cel ce a avut de toate, cum puțini au, cel ce a călcat în picioare noțiunea de om, de soț, de tată, de coleg de birou, de tovarăș de muncă? Cum?", expune, la rîndul ei, soția fiicei sale, într-o discuție intimă, părerea despre cel arestat. În sfîrșit, notăm fără comentariu că după observațiile autorului, asalturile inspectorului deveneau „tot mai persistente", că propunerile sale „au un spectru mai larg", că cineva se „lamentează ca un personaj de tragedie antică" și altcineva are o „pudicitate înăscută". Așa cum e scris, cu „persistența sa" pentru descrieri de anatomii feminine, *„Femei singure"* intră în repertoriul romanului bulevardier care caută mediile insolite combinîndu-le cu oarecari complicații sociale, observate superficial, confecționate, totul într-o haină melodramatică. Fals, mediocru, romanul, în loc să slujească temei, o compromite prin minimalizare și vulgarizare.

În *„Frumoasele garnizoanei"*, Eugen Teodoru își alege și el o temă pe care literatura română a mai cunoscut-o și care chiar de la prima ei tratare n-a putut ocoli scenele îndoielnice: obsesia unui ideal feminin în mediul militar ai cărui eroi se mulțumesc, pînă la întîlnirea idealului, cu surogate. Modelul, adică Gib Mihăiescu, este învederat. Un tînăr ofițer trăiește într-o garnizoană provincială obsesia întîlnirii cu „frumoasa roșcovană", obsesie care durează circa două sute cincizeci de pagini. Scrierea are — trebuie recunoscut — un ton inspirat, misterios (ceea ce ne face să nuanțăm observațiile noastre, să detașăm cartea din contextul celorlalte), ajunge însă la unica concluzie a romanelor de acest fel, concluzie care, oricum ar fi formulată, rămîne vulgară. De prisos să mai adăugăm că nici în *„Frumoasele garnizoanei"* nu lipsesc scenele dubioase.

...Pecetea romanului industrios bulevardier apasă asupra acestor romane. Concesia făcută sentimentalismului, filozofării superficiale, concluziilor grăbite, falselor poetizări care fac parte din recuzita prozei de a doua mînă cu o tematică, întotdeauna, ostentativ amoroasă, scoate această literatură din sfera de interes a criticii.

Ce face ca aceste cărți, din care nu lipsesc uneori aptitudinile literare, să se așeze într-o poziție echivocă, cînd nu de-a dreptul în sfera platitudinii? În fiecare din temele în care se înscriu cărțile citate s-au scris cărți pe care cele de față nu le pot ajunge sau le repetă mai ales în ceea ce aveau acestea nerealizat; de aici, ușor detectabilă atitudine epigonică, platitudinea multor pagini. Cărțile lapidar comentate nu sînt decît o parte din întinsa producție editorială. Rabatul editorial rămîne inexplicabil. A promova cu larghețe literatură de stiluri diferite nu înseamnă a publica — cu precădere uneori — cărți ilizibile, plictisitoare, vulgare. Altfel, prin cantitate, ele pot ocupa la un moment dat prim planul și pot deveni pentru un timp chiar cărți de prim plan.

PLECAREA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE ECONOMICE A R. D. VIETNAM

Vineri dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre Sofia, delegația guvernamentală economică a Republicii Democrate Vietnam, condusă de Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepremier al guvernului R.D. Vietnam.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost salutată de tovarășul Gheorghe Rădulescu, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, și de alte persoane oficiale.

Au fost de față Hoang Tu, ambasadorul R.D. Vietnam, și Nguyen Duc Van, ambasadorul Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud la București, precum și Spas Nicolov Gospodov, ambasadorul R. P. Bulgaria.

(Agerpres)

100 DE ANI DE LA INAUGURAREA LINIEI FERATE BUCUREȘTI — GIURGIU

Adunarea festivă din Capitală

La Palatul C.F.R. din Capitală a avut loc, vineri după-amiază, o adunare festivă consacrată împlinirii a 100 de ani de la inaugurarea liniei ferate București — Filaret — Giurgiu, organizată de Ministerul Transporturilor și Uniunea Generală a Sindicatelor din România.

Au participat Pavel Ștefan, ministrul transporturilor, membri ai conducerii acestui minister, reprezentanți ai Uniunii Generale a Sindicatelor, ai organelor municipale de partid și de stat, ai unor instituții centrale și organizații obștești, lucrători din transporturi, pensionari C.F.R., numeroși oameni ai muncii din întreprinderi și instituții bucureștene.

Adunarea a fost deschisă de ing. Alexandru Grecu, președintele Consiliului Uniunii Sindicatelor lucrătorilor din transporturi și telecomunicații.

A luat apoi cuvîntul ing. Pavel Ștefan, ministrul transporturilor. Subliniind că primul drum de fier inaugurat acum 100 de ani a reprezentat un moment de cotitură în evoluția transporturilor în România, vorbitorul a făcut un scurt istoric al dezvoltării transporturilor în România, al realizărilor obținute de lucrătorii din căile ferate pentru extinderea rețelei și perfecționarea utilajelor pe care le-au avut la dispoziție. În continuare, ministrul transporturilor a spus: Partidul și guvernul au acordat permanent o mare atenție dezvoltării căilor ferate, astfel ca acestea să poată face față cu succes creșterii dimensiunilor economiei naționale. De-a lungul anilor construcției socialiste s-a întărit și s-a lărgit baza tehnico-materială a căilor ferate. Se înfăptuiește cu succes programul amplu și complet de reutilare tehnică a transportului feroviar prevăzut în documentele partidului.

Căile ferate române dispun astăzi de largi posibilități, expresie a unui înalt nivel tehnic: vagoane de marfă de diferite tipuri, universale și specializate; vagoane moderne de călători; locomotive Diesel și electrice de mare putere și viteză; instalații de centralizare electrodinamică; instalații de bloc automat de linie; instalații de dispecer de nod și altele. Pe o lungime de circa 3 000 km de linie s-a realizat calea fără joante; este în curs de realizare un amplu program de dublări de linii, pe traseele încărcate. În acest an a fost electrificată magistrala București-Brașov, a intrat în funcțiune Centrul de calcul mecanizat și electronic și s-a trecut la faza finală de pregătire în vederea sporirii pe noi porțiuni a vitezelor de circulație pînă la 140 km/h.

Mijloacele moderne cu care au fost înzestrate căile ferate și munca devotată a ceferiștilor, a spus vorbitorul, au permis ca cea mai importantă întreprindere de transport a țării noastre să facă față cu succes cerințelor crescînde impuse de dezvoltarea economiei naționale. În cei 25 de ani trecuți de la eliberarea țării, traficul de mărfuri a crescut de aproape opt ori, iar cel de călători de circa trei ori.

În încheierea cuvîntării, ministrul transporturilor a subliniat sarcinile sporite ce revin căilor ferate din Directivele Congresului al X-lea al partidului.

Participanții la adunare au adoptat într-o atmosferă de puternic entuziasm o telegramă adresată **COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU**, în care, printre altele, se spune:

„Cu acest prilej, muncitorii și lucrătorii feroviari ne exprimăm întreaga noastră recunoștință pentru grija permanentă de care ne-am bucurat din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a dumneavoastră personal.

Toate importantele noastre realizări din ultimul sfert de veac au fost posibile numai sub îndrumarea înțeleaptă a întregii noastre activități de către Partidul Comunist Român.

Asigurăm conducerea de partid și de stat, pe dumneavoastră, iubite tovarășe Ceaușescu, că vom duce mai departe tradițiile progresiste ale înaintașilor noștri feroviari și vom munci cu abnegație pentru ca efectuarea transporturilor pe calea ferată să decurgă în condiții de siguranță deplină și de eficiență economică maximă.

Vă încredințăm că nu vom precupeți nici un efort pentru traducerea în viață a sarcinilor Directivelor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, contribuind astfel la înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România!"

★

În continuare, a fost prezentat filmul documentar „Momente din istoria Căilor Ferate Române și realizările din ultimul sfert de veac". Apoi, formații artistice de amatori din întreprinderile Ministerului Transporturilor au prezentat un bogat program artistic.

★

Cu prilejul aniversării a 100 de ani de la inaugurarea primei linii ferate din țara noastră, peste 1 000 de lucrători și pensionari C.F.R. au fost distinși cu insigna „Pentru meritul ceferist".

★

În cursul dimineții, participanții prezenți la manifestările din Gara de Nord au vizitat Muzeul Căilor Ferate, redeschis cu acest prilej în clădirea Centrului de documentare tehnică al Ministerului Transporturilor. Numeroase documente istorice originale, fotocopii, desene și extrase din presă sintetizează evoluția transporturilor în general și pe cea a transporturilor feroviare de-a lungul timpurilor. Interesante panouri și machete relevă în mod edificator stadiul actual al dezvoltării căilor ferate în țara noastră, ilustrat prin material rulant și locomotive moderne, prin exponate legate de activitatea Centrului de calcul electronic și de cea a Institutului de cercetări științifice în domeniul transporturilor feroviare.

(Agerpres)

București – Giurgiu după 100 de ani...

(Urmare din pag. I)

metri. Vagoanele sînt de fapt niște cupeuri — mai exact: „cupele", ca să păstrăm culoarea istorică! — cu compartimente care se deschid direct la peron. Totul pare recuzita unui teatru, iar locomotiva însăși pare un bătrîn actor în reprezentația de adio.

Este ora 10,45. (Exact la aceeași oră, în urmă cu un secol, pornea primul tren). Un gîfîit adînc, o trîmbă de scîntei prin fumul negru; locomotiva se opintește din greu urnind cupelele. Printre blocurile moderne ale Giulești și ale Griviței, trenul pare o plăsmuire din altă lume. Și totuși, viteza crește: 20, 25, 30 km pe oră, ceea ce ne face să privim cu mai multă considerație la bătrîna locomotivă „Călugăreni", anume ieșită din muzeu pentru această cursă.

Profităm de o oprire mai lungă, la Comana, unde acum un veac se făcea încrucișarea trenurilor, și urcăm pe platforma locomotivei. Îmbrăcat în uniforma epocii, mecanicul se recomandă: Alexe M. Ion. (Omologul său din urmă cu un secol se numea Nicolae Tănase).

— E mai simplu de condus această locomotivă?

— Mai simplu și totodată mai greu! Aici am un singur aparat de control, manometrul. Pe locomotiva Diesel-electrică sînt numeroase aparate, iar comenzile sînt automatizate.

După ce a condus toate tipurile de locomotive cu aburi, Alexe Ion este acum mecanic de Diesel și se pregătește să treacă pe o locomotivă electrică.

Gara Băneasa-Giurgiu. Copii, mulțime, lume... ca la gară. „Călătorii" în costume de epocă își fac promenada pe peron. Un tren personal pornește spre București tras de o locomotivă Diesel-electrică. Întîlnirea aceasta dintre desueta locomotivă „Călugăreni" și masiva, puternica, maiestuoasa Diesel-electrică mi se pare într-un anume sens stranie, ca întîlnirea imposibilă dintre două secole îndepărtate, dintre oamenii unor alte epoci. De fapt, mica locomotivă nu ne transportă atît în spațiu, cît mai ales în timp.

Am senzația că mă aflu în acea „mașină a timpului" imaginată de fantezia scriitorului Wells, o mașină care te cufundă în trecut la o simplă mișcare de manetă. Dar, totodată, te poate propulsa și în viitor. Mai ales că, în confruntarea dintre secole, sîntem întotdeauna ispitiți să gîndim mai departe, spre anii ce vin, spre 1975 (cînd, practic, nu vom mai vedea locomotive cu abur), și chiar mai departe, pe magistrala uimitoare a progresului epocii noastre.

DE LA ADAS

Administrația Asigurărilor de Stat anunță că la tragerea de amortizare a asigurărilor mixte de viață din 31 octombrie 1969 au ieșit următoarele opt combinații de litere:

A.N.Z.; I.W.S.; O.E.C.; P.Y.R.; D.M.O.; J.K.N.; X.J.J.; N.S.E.

Toți asiguranții care au polițele în vigoare și au trecute în ele una sau mai multe din aceste combinații ale căror litere sînt înscrise în ordinea ieșirii la tragere, se vor prezenta la unitățile ADAS pentru a-și primi sumele cuvenite.

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINIȘTRI

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Rădulescu, a primit vineri dimineața pe președintele Băncii Reglementelor Internaționale, dr. J. Zijlstra, președintele Băncii Centrale a Olandei, care ne-a vizitat țara, la invitația Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Republicii Socialiste România.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a luat parte acad. Vasile Malinschi, guvernatorul Băncii Naționale.

★

La amiază, oaspetele a părăsit Capitala. La plecare, pe aeroportul Băneasa, se aflau guvernatorul Băncii Naționale, membri ai Consiliului de administrație al Băncii, precum și ambasadorul Olandei la București, Dirk van Eysinga.

(Agerpres)

PRIMIRE LA C. C. AL P. C. R.

Tovarășii Mihail Florescu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului Economic, și Mihail Sion Bujor, membru supleant al C.C. al P.C.R., șeful secției de presă a C.C. al P.C.R., au primit vineri la sediul Comitetului Central al P.C.R. pe tovarășul Francis Cohen, directorul revistei „La nouvelle critique", care, la invitația revistei „Lupta de clasă", ne vizitează țara.

A fost de față tovarășul Nestor Ignat, redactor-șef adjunct al revistei „Lupta de clasă", președintele Uniunii Ziariștilor.

Întoarcerea tovarășilor C. Mănescu și G. Macovescu de la Consfătuirea miniștrilor afacerilor externe ai statelor socialiste, membre ale Tratatului de la Varșovia

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, și George Macovescu, primul său adjunct, care au participat la Consfătuirea miniștrilor afacerilor externe ai statelor socialiste, membre ale Tratatului de la Varșovia, semnatare ale Apelului de la Budapesta, consfătuire ale cărei lucrări s-au desfășurat la Praga, s-au înapoiat vineri seara în Capitală.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, erau prezenți adjuncți ai ministrului afacerilor externe al României, precum și Karel Kurka, ambasadorul R. S. Cehoslovace, și Jozsef Vince, ambasadorul R. P. Ungare la București.

★

La plecarea din Praga, oaspeții au fost conduși de Jan Marko, ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, de reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al R. S. Cehoslovace.

Erau prezenți Ion Obradovici, ambasadorul Republicii Socialiste România la Praga, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Cronica **zilei**

Ambasadorul R.D. Germane la București, Ewald Moldt, a oferit vineri la amiază un cocteil în cinstea specialiștilor români, care în colaborare cu specialiști din R.D. Germană au realizat unele produse optice de înaltă tehnicitate.

Cu acest prilej au fost distinși cu medalia „Pentru merite deosebite" ing. Ion Rențea, directorul I.O.R., și ing. Nicolae Gaiță, directorul tehnic al I.O.R., care au colaborat cu firma „Pentacon" din Dresda la realizarea unor astfel de produse.

La manifestare au luat parte Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, reprezentanți ai Ministerului Comerțului Exterior și alte persoane oficiale.

★

Vineri dimineața, membrii delegației de cineaști sovietici aflați în țara noastră cu prilejul Festivalului filmului sovietic s-au întîlnit la sediul A.C.I.N. cu cineaști, critici și cronicari de film din Capitală.

★

În holul cinematografului „Republica" din Constanța a fost deschisă expoziția „U.R.S.S. — țară turistică", organizată în cadrul acordurilor existente între Oficiul Național de Turism din țara noastră și Direcția generală de turism internațional de pe lîngă Consiliul de Miniștri al Uniunii Sovietice. Expoziția prezintă imagini din marile orașe, din stațiuni balneo-climaterice și din diferite locuri pitorești din Uniunea Sovietică.

(Agerpres)

LOTO

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA DIN 31 OCTOMBRIE 1969

EXTRAGEREA I: 67 52 73 12 8 49 78 23 5 20 77 81.
Fond de premii: 541 076 lei.
EXTRAGEREA a II-a: 16 30 33 76.
Fond de premii: 289 105 lei.

Lucrările Congresului Comitetului european de atletism

Ieri au început în Capitală lucrările Congresului Comitetului european de atletism. La lucrări participă președintele comitetului, Adriaan Paulen (Olanda), vicepreședintele acestuia, Leonid Homenkov (U.R.S.S.), D. T. Pain (Anglia), secretar-trezorier al Federației Internaționale de Atletism, Artur Takaci (Iugoslavia), secretar și director tehnic al C.I.O., precum și delegați ai federațiilor atletice europene. În prima zi a lucrărilor s-a stabilit ca, începînd din anul 1970, să se organizeze anual campionatul european de atletism de sală. Ediția 1970 a acestei competiții va avea loc în zilele de 14 și 15 martie la Viena, iar în anul 1971 întrecerile se vor desfășura la Sofia.

Ediția viitoare a campionatelor europene de atletism va avea loc în anul 1971 la Helsinki, între 10 și 15 august, iar ediția 11-a, din 1974, la Roma. S-a discutat, de asemenea, posibilitatea organizării unor întîlniri atletice intercontinentale și au fost omologate o serie de recorduri europene.

★

În cursul zilei de ieri, Ion Cosma, prim-vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului Popular al municipiului București, a primit pe participanții la Congresul Comitetului european de atletism.

★

Președintele C.N.E.F.S. și al Comitetului olimpic român, Anghel Alexe, a oferit aseară un dineu participanților la lucrările Congresului Comitetului european de atletism.

TELEGRAMĂ

Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, a primit o telegramă adresată de prof. dr. Dalibor Hanes, prin care acesta mulțumește pentru felicitările adresate cu prilejul alegerii sale în funcția de președinte al Adunării Federale a Republicii Socialiste Cehoslovace.

Consfătuirea reprezentanților băncilor din unele țări socialiste

Între 29 și 31 octombrie 1969 a avut loc la București consfătuirea reprezentanților băncilor din Republica Populară Bulgaria, Republica Socialistă Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Mongolă, Republica Populară Polonă, Republica Socialistă România, Republica Populară Ungară, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, la care au participat și reprezentanții Băncii Internaționale de Colaborare Economică și ai Secretariatului Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

Participanții la consfătuire au făcut un schimb de păreri cu privire la situația de pe piețele valutare internaționale și cu privire la problemele curente ale colaborării băncilor țărilor membre C.A.E.R.

Consfătuirea s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

(Agerpres)

ALGERIA

15 ani de la declanșarea luptei de eliberare națională

CORESPONDENȚA DIN ALGER DE LA C. BENGA

Au trecut 15 ani de cînd, în acel 1 noiembrie 1954, a răsunat primul foc de armă, undeva printre colinele munților Aurès, marcînd începutul luptei de eliberare a poporului algerian. După aproape un secol și jumătate de stăpînire colonială, Algeria se ridică la luptă. A fost o bătălie îndelungată, în cursul căreia nu mai puțin de un milion și jumătate de algerieni și-au dat viața pentru libertatea patriei lor.

În toate orașele și satele țării această dată este comemorată în fiecare an în mod festiv. Este totodată un prilej pentru a consemna pașii făcuți de poporul algerian liber în procesul de consolidare a independenței sale naționale. Măsuri importante adoptate în acești ani cu scopul de a scoate bogățiile solului și subsolului de sub dominația monopolurilor străine s-au împletit cu cele destinate dezvoltării multilaterale a economiei. Cîteva complexe industriale siderurgice, petrochimice, metalurgice intrate în funcțiune sau aflate în construcție la Annaba, Arzew, Constantine, Skikda etc. constituie jaloane însemnate ale unei industrii cu perspective certe. Intrat în funcțiune, acum cîteva luni, la El-Hadjar, primul complex siderurgic din Algeria va avea în faza finală o producție de 1 400 000 tone oțel. Valorificarea cu randament mai ridicat a metalelor neferoase (zinc, plumb, cupru etc.) este încă o preocupare importantă a guvernului algerian. Noua uzină de electroliză a zincului permite deja exporturi însemnate de produse finite în mai multe țări ale lumii.

În domeniul agricol s-au elaborat programe speciale pentru scoaterea unor regiuni din starea de înapoiere moștenită de la colonialism, cum sînt cele din zona nisipurilor sahariene — Oasis, Saoura, Kabylia. Prin aceasta se va realiza o dezvoltare mai armonioasă a diverselor ținuturi ale țării, absolut necesară pentru înfăptuirea unui echilibru demografic pe ansamblul țării.

Succese însemnate s-au obținut și în bătălia împotriva analfabetismului. Numai anul acesta peste 400 000 de copii s-au înscris în prima clasă, numărul elevilor înregistrînd cea mai mare cifră din istoria țării: două milioane.

La un deceniu și jumătate de la declanșarea luptei de eliberare națională, poporul algerian se află angajat într-un amplu proces de edificare a unei vieți libere, independente, pentru propășirea economică și socială.

Centenarul nașterii lui Vladimir Ilici Lenin

Conferința „Lenin și revoluția"

În cadrul manifestărilor consacrate aniversării a 100 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, vineri seara, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală, a fost expusă conferința „Lenin și revoluția". A vorbit dr. Gheorghe Unc, șef de sector la Institutul de studii istorice și social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R.

Au luat parte numeroși oameni ai muncii din Capitală, precum și reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

ȘTIRI CULTURALE

Ansamblul cubanez de dans modern a prezentat vineri seara al doilea spectacol în sala Ansamblului U.G.S.R. din Capitală.

Programul a ilustrat aria întinsă a repertoriului ansamblului, largile posibilități artistice ale balerinilor oaspeți. Ei au adus pe scenă „Chaconna", avînd ca fond muzical celebra lucrare a lui Johann Sebastian Bach, și baletul „Medeea și negustorii de sclavi", pe muzică de Carlos Chavez, Luciano Berio, Jorge Berroa și Toques Congos, ambele în coregrafia lui Ramiro Guerra, conducătorul ansamblului. Programul a mai cuprins alegoria „Pămîntul", semnată de Elena Noriega, al doilea coregraf al ansamblului, pe muzică de Pablo Moncayo. Toate aceste lucrări au fost prezentate în decorurile și costumele realizate după schițele lui Eduardo Arrocha. Soliștii Eduardo Rivero, Ernestina Quintana, Gerardo Lastra, Silvia Bernabeu, Luz Maria Collazo, Isidro Rolando, Clara Luz Rodriguez, Perla Rodriguez, ca și întregul ansamblu, au fost viu aplaudați pentru demonstrația de înaltă ținută artistică oferită spectatorilor bucureșteni.

În asistența la spectacol se aflau Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihnea Gheorghiu, prim-vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, oameni de artă și cultură, un numeros public.

Erau prezenți, de asemenea, Jesus Guerrero, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Cuba la București, și alți membri ai corpului diplomatic.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes.

Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă a oferit vineri la amiază, la restaurantul „Athénee Palace", un cocteil cu prilejul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră Ansamblul cubanez de dans modern.

Au participat Ion Brad, vicepreședinte al C.S.C.A., funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, membri ai conducerii Operei române, balerini și alți oameni de cultură.

Au fost prezenți Jesus Guerrero, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Cuba la București, și membri ai ambasadei.

★

Cunoscutul pianist sovietic Dmitri Bașkirov este din nou oaspetele publicului românesc. Vineri seara el a urcat pe podiumul Ateneului Român cu solist al concertului orchestrei simfonice a „Filarmonicii „George Enescu", dirijată de Emil Simon.

Artistul sovietic a prezentat două remarcabile lucrări din literatura pianului: Concertul în do minor de Mozart și Concertul în re major pentru mîna stîngă de Ravel. Seara muzicală s-a deschis cu piesa „Texturi" de Mihai Moldovan și s-a încheiat cu schițele simfonice „Marea" de Debussy.

LISTA DE CÎȘTIGURI

la depunerile pe obligațiunile C.E.C. cu cîștiguri

TRAGEREA LA SORȚI DIN 31 OCTOMBRIE 1969

Numărul cîștigurilor	Seria obligațiunilor cîștigătoare	Numărul curent al obligațiunilor cîștigătoare	Valoarea cîștigurilor: parțială	Valoarea cîștigurilor: totală
1	59084	42	100 000	100 000
1	63307	15	75 000	75 000
1	59904	13	50 000	50 000
1	42976	11	25 000	25 000
1	75564	05	10 000	10 000
1	29381	13	5 000	
1	58819	44	5 000	10 000
Terminata seriei				
80	528	43	2 000	
80	966	27	2 000	320 000
80	988	12	1 000	
80	326	04	1 000	
80	871	22	1 000	
80	190	06	1 000	320 000
800	73	25	800	
800	50	29	800	
800	82	21	800	1 920 000
2 887	TOTAL:			2 830 000

Cîștigurile revin, întregi, obligațiunilor de 200 lei. Obligațiunile de 100 lei, 50 lei și 25 lei primesc 1/2, 1/4 respectiv 1/8 din cîștigurile de mai sus. În valoarea cîștigurilor este cuprinsă și valoarea nominală a obligațiunilor cîștigătoare.

Plata cîștigurilor se face prin filialele C.E.C.

POPAS LA POARTA BĂRĂGANULUI

(Urmare din pag. I)

Mendeleev (unele rare și extrem de costisitoare) spre a se pune în legături, valențe, raporturi și dozaje infinitezimale, spre a naște creionul-flacără.

Specialiștii afirmă că apariția acestui produs nou, la Buzău, a determinat un reviriment în „arta" sudurii la noi. Meșterii sudori din toată țara îl recunosc și îl „omologhează". **Performanța e de finețe și dificultate tehnică. Ea exprimă o capacitate specială de potențare a talentelor industriale autohtone. În sfîrșit, e o performanță de ordinul timp.** Spre deosebire de industriile cu tradiție, fabrica din Buzău a abordat produsul abia anul trecut, pornind de la „a", reușind să-l impună în timp-record.

Mă gîndesc că n-ar fi de loc rău să consemneze cineva pe pagină albă condițiile specifice în care are loc (și în acest caz) competiția noastră cu alte produse similare. Au loc așa numitele probe de sudabilitate pe diferite oțeluri. Participă firme de prestigiu internațional. Probele încep. Severul examen are un lung șir de ipostaze. Cordonul sudurii de probă e studiat cu minuție. Se verifică încărcătura metaliferă și felul depunerii. Îmbucarea sudată e supusă la încercări mecanice: rezistență la rupere, alungire, gituire, îndoire, fisurare la cald ș.a.m.d. Urmează probele chimice. Se deliberează îndelung. Rezultatele apar pe buletine de punctaj. Și iată, pentru unii, surpriza. „novicele" apare în postura de virtuos. Vergeaua românească de sudură primește avizul unor case și oficii internaționale. (Fabrica de la Buzău are 5 tipuri de electrozi care au obținut acest aviz; fenomenul de „agreere" continuă, e în curs). Prind să ciulească urechile cei trei mari beneficiari ai acestui produs: constructorii de nave, de poduri, de mașini. Cîmp vast unei producții de anvergură. Porțile de export se deschid.

★

— Prin noiembrie 1964 aveam o uzină în servietă. Tocmai se desfășura conferința orășenească de partid. Am luat cuvîntul. Ai fi zis că vorbește „primul salariat" al unei uzine-fantomă. Peste exact doi ani, la următoarea conferință de partid, raportam că uzina există, că a intrat în funcțiune, că produce. Timpul acela are o încărcătură grozavă. Ați ghicit, desigur, că cel care mi se confesează este directorul uzinei (Leonida Cazacu). A turnat piese la „Republica" în Capitală. A fabricat tablă la „Cristea Nicolae"-Galați. A laminat țevi la Roman. Acum produce sîrmă la Buzău. A traversat compartimente de bază ale evantaiului siderurgic al țării. **A începe, a făuri, a demara, a porni** — iată vorbele care numesc drumul acestui om. Poate și prin asta se explică excelenta lui tinerețe de spirit, mobilitatea de gîndire, optimismul său, știința de a lucra cu oamenii.

— Știința?! Nu. Nu-i o știință, vine replica interlocutorului meu. Și nici artă nu-i, cum se afirmă adesea. E rigoare, perseverență, mers de ceasornic. Și mai e (ca să fim sinceri) puțin... fier. Intuiție. Aptitudinea de a adulmeca personalitatea celuilalt, de a-i presimți bagajul de umanitate, de a ghici „cheile" cu care să acționezi asupră-i.

— Mai concret. Uite, vine X. El va fi colaboratorul dumitale. Cu ce începi?

— Primul lucru: îl învăț să umble prin uzină.

— Nu înțeleg.

— Chestia asta am prins-o de la unul pe cînd lucram la Malaxa. Era ideea lui fixă. Nou-venitul era întîmpinat cu „hai, domnule, să înveți să umbli prin uzină". Am stat cu ochii pe el. Nu, nu era vorba să circuli hai-hui, ca vodă prin lobodă, adică să te deplasezi dintr-un loc în altul. Era vorba să te familiarizezi cu fluxul, cu tehnologia, cu circuitul, să ai imaginea întregului. Să dobîndești, ceea ce aș numi eu, un „sentiment al fabricii", componentă pe care o ignorăm des. Sau, reversul medaliei. Un fapt banal, dar care pentru mine are un preț inestimabil. Nu este zi în care să nu părăsesc biroul la ora cînd își desfac oamenii merindea adusă de acasă, la pauza de prînz. Intru în vorbă, discutăm una-alta. Din cîte un fleac dai peste un adevăr care te taie de sus pînă jos, parcă cu ferăstrăul. Ceva ce nu afli în zeci de ședințe. E ca și cum l-ai vizitat pe om acasă, pe cînd stă la masă. Se trezește în el simțul ospeției. Te primește nu atît în casă, la masă — cît în însuși cugetul său. Raporturile se modifică. Receptivitățile de asemenea. A doua zi pot să-l și dojenesc (dacă trebuie!), să fiu aspru și neiertător. El mă va înțelege și aproba.

— Asprimea poate fi argument?

— Oho! Dar nu mă refer neapărat la cea de tip administrativ, decurgînd din lege. Uite, un fapt oarecare. În buzunarul ăsta al meu, în stîngul, am mereu niște mărunțiș. Trecînd prin secții, pe ici pe colo, las să-mi cadă cîteva monede, mă fac că le pierd. Se grăbesc unii și le ridică. Se întrec în a fi atenți. Mă opresc locului: „O clipă, tovarășe director, ați pierdut...". Prilej să-i iau în focuri: Păi, bine, frățioare, moneda asta o ridici, ești atent, nu-ți scapă, dar nu observi risipa de alături. Capătul ăla de sîrmă nu-i ban? Eticheta aia nu costă?! Cuiele alea pică din cer?!... Oamenii se rușinează de propria lor rușine. Mai rău decît i-ai sancționa, crede-mă. Lecția prinde.

Întrerup această „radiografie a relațiilor". Am distins aceste aspecte (și nu altele), pentru că uzina de sîrmă din Buzău se află la ora **marelui demaraj.** Peste un an-doi, maximum trei, cînd personalitatea și capacitățile acestui nucleu de industrie vor fi fost (tehnic și material) pe deplin încheiate, bunurile produse aici vor avea demult o consacrare internațională. De ce? pentru că VIITORUL E AZI. Cel puțin așa gîndesc oamenii „porții de oțel". Ei se străduiesc să confirme cuvintele ce le-au fost adresate de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la numai cîteva luni după ce fabrica a fost dată în funcțiune: „Siderurgiștii din Buzău au pășit cu dreptul".

Ei vor să consolideze înaltul elogiu, dra producătorilor de zahăr. **Un uragan al zahărului.**

E leit-motivul cu care mă întîmpină „cavalerii zahărului" din gura Bărăganului. Sînt oamenii unei alte porți. O poartă albă. De zahăr. Uzina e de provenință recentă, cu amplasament ideal și o dotare tehnică de ultimă oră. O uzină modernă în înțelesul exact al cuvîntului. Cîteva caracteristici:

Forța de îngurgitare a uzinei e pantagruelică; „înghite" sfecla din cinci județe (Buzău, Ialomița, Brăila, Prahova și Vrancea), adică peste o jumătate milion de tone, recoltă provenind dintr-un bazin de circa 20 000 hectare. Cantitatea de zahăr care se produce aici anual ar fi suficientă pentru consumul municipiului Buzău pe un răstimp de 50 de ani (afirmă buzoienii cu un nedisimulat patriotism local). Mă uit împrejur: tinerețe pe toată linia. Uzina tînără e condusă de tineri. Media de vîrstă sub 24 de ani! Acești tineri deservesc exemplar o uzină semiautomată. Prin ce mijloace? Prin magia formulelor chimice și jocul ecuațiilor de algebră superioară. Gradul înalt de calificare al lucrătorilor se traduce, desigur, în „marca fabricii". Tinerețea se conjugă bine cu zahărul.

Ies din „uraganul zahărului". Las în urmă turnuri argintii, recipiente, malaxoare, verticale de aluminiu, coloane de decantare. Sub soarele atins de melancolie tomnatică, edificiul de oțel și sticlă al uzinei își pune bine în valoare geometrismul cu evaziuni celeste. Sugerează de minune cristalul de zahăr.

România produce zahăr de circa 100 de ani. Se împlinește un secol de la întemeierea străvechilor fabrici de zahăr românești Sascut și Chitila. Le-au urmat altele, multe (Giurgiu, Roman, Bod, mai recent Luduș, Bucecea). Moderna fabrică de zahăr de la Buzău este, pare-mi-se, ultima din această glorioasă (și „dulce") constelație. N-aș vrea să fiu absent de la CENTENARUL ZAHĂRULUI. Însemnările de față nu-s altceva decît un fugar „cuvînt înainte" la o binemeritată scriere prin care aș elogia fastidiosul jubileu alb. Tema propusă: **tinerețea zahărului.**

Mîine e duminică, eveniment mare. Zahărarii se întîlnesc pe terenul de fotbal cu sticlarii. Directorul va juca half.

viaţa internaţională

Încheierea lucrărilor Consfătuirii miniştrilor afacerilor externe ai statelor socialiste membre ale Tratatului de la Varşovia

PRAGA 31 (Agerpres). — Vineri au luat sfîrşit la Praga lucrările Consfătuirii miniştrilor afacerilor externe ai statelor socialiste membre ale Tratatului de la Varşovia, semnatare ale apelului de la Budapesta — R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară şi U.R.S.S. Consfătuirea a fost dedicată discutării unor probleme legate de pregătirea conferinţei general-europene în problemele securităţii.

Consfătuirea s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească, tovărăşească şi s-a încheiat prin semnarea unei declaraţii comune.

DECLARAŢIA
Consfătuirii miniştrilor afacerilor externe din statele participante la Tratatul de la Varşovia

În zilele de 30 şi 31 octombrie 1969, la Praga a avut loc Consfătuirea miniştrilor afacerilor externe ai statelor participante la Tratatul de la Varşovia, la care au participat: din partea R. P. Bulgaria — I. Basev; din partea R. S. Cehoslovace — J. Marko; din partea R. D. Germane — O. Winzer; din partea R. P. Polone — S. Jedrychowski; din partea Republicii Socialiste România — C. Mănescu; din partea R.P. Ungare — K. Erdelyi, adjunct al ministrului afacerilor externe; din partea U.R.S.S. — A. Gromîko.

Guvernele reprezentate la consfătuire au subliniat năzuinţa şi voinţa lor de a întreprinde noi paşi, individual şi în colaborare cu alte state, în scopul destinderii, al consolidării securităţii şi al dezvoltării colaborării paşnice în Europa. Ele reafirmă viabilitatea prevederilor Apelului de la Budapesta, din 17 martie 1969, al statelor participante la Tratatul de la Varşovia către toate ţările europene.

Participanţii la consfătuire au acordat cu acest prilej o atenţie deosebită pregătirii convocării conferinţei general-europene în problemele securităţii şi colaborării în Europa. Ei au constatat cu satisfacţie că propunerea de ţinere a unei conferinţe general-europene s-a bucurat de un larg ecou pozitiv din partea majorităţii statelor europene. Această propunere a devenit obiectul unei examinări active de lucru în Europa, în cursul căreia s-au exprimat considerente concrete în diverse probleme legate de pregătirea conferinţei, ceea ce creează posibilităţi reale pentru organizarea conferinţei şi realizarea securităţii europene, prin eforturi comune, în interesul tuturor statelor şi popoarelor Europei.

A fost, de asemenea, întîmpinată în mod favorabil iniţiativa preţioasă a guvernului Finlandei din 5 mai 1969, care a declarat că este gata să contribuie la pregătirea şi ţinerea conferinţei general-europene. Toate ţările semnatare ale Apelului de la Budapesta au răspuns pozitiv.

În ceea ce-i priveşte, miniştrii afacerilor externe ai statelor participante la Tratatul de la Varşovia, acţionînd din însărcinarea guvernelor lor, propun următoarele probleme pentru includerea în ordinea de zi a conferinţei general-europene:

1. Asigurarea securităţii europene şi renunţarea la folosirea forţei sau la ameninţarea cu folosirea acesteia în relaţiile reciproce dintre statele din Europa.

2. Lărgirea relaţiilor comerciale, economice şi tehnico-ştiinţifice pe baza egalităţii în drepturi, în scopul dezvoltării colaborării politice între statele europene.

Statele socialiste semnatare ale prezentei declaraţii sînt profund convinse că discutarea fructuoasă a problemelor menţionate şi realizarea unui acord în legătură cu ele ar contribui la destinderea încordării în Europa, la creşterea înţelegerii reciproce, la dezvoltarea unor relaţii paşnice şi prieteneşti între state şi, în acelaşi timp, la înfăptuirea securităţii în care sînt în mod vital interesate toate popoarele Europei. Succesul unei conferinţe general-europene ar constitui un eveniment istoric în viaţa continentului nostru şi în viaţa popoarelor întregii lumi. El ar deschide calea spre examinarea în continuare şi a altor probleme care interesează statele europene, a căror rezolvare ar corespunde întăririi păcii în Europa, ar contribui la dezvoltarea unei largi colaborări reciproc avantajoase între toate statele europene şi la asigurarea în Europa, aşa cum s-a statornicit şi există ea astăzi, a unei securităţi trainice bazate pe principii colective şi pe eforturile comune ale participanţilor la conferinţa general-europeană a statelor.

Guvernele ţărilor participante la prezenta consfătuire propun, în scopul pregătirii conferinţei general-europene, să se examineze aceste considerente în cursul unor consultări bilaterale sau multilaterale între statele interesate. Ele sînt, desigur, gata să examineze şi orice alte propuneri îndreptate spre pregătirea practică şi asigurarea succesului conferinţei general-europene.

Miniştrii afacerilor externe au exprimat, în numele guvernelor lor, convingerea că, în ciuda unor greutăţi neînlăturate încă, toate problemele legate de pregătirea şi ţinerea conferinţei general-europene — fie probleme legate de ordinea de zi, de cercul de participare sau de modalitatea de convocare — vor putea fi rezolvate dacă faţă de aceste probleme se va manifesta bunăvoinţa şi năzuinţa sinceră spre înţelegerea reciprocă.

Guvernele statelor R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară, U.R.S.S. cheamă toate statele europene, în interesul viitorului paşnic al continentului, să depună eforturi pentru convocarea cît mai urgentă a conferinţei general-europene, care, după părerea lor, ar putea să aibă loc la Helsinki, în prima jumătate a anului 1970.

I. BASEV,
ministrul afacerilor externe al R. P. Bulgaria

J. MARKO,
ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace

O. WINZER,
ministrul afacerilor externe al R. D. Germane

S. JEDRYCHOWSKI,
ministrul afacerilor externe al R. P. Polone

C. MĂNESCU,
ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România

K. ERDELYI,
adjunct al ministrului afacerilor externe al R. P. Ungare

A. GROMÎKO,
ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Praga, 31 octombrie 1969

PRIMIRE LA GUSTAV HUSAK

PRAGA 31. — Corespondentul Agerpres E. Ionescu transmite: După semnarea Declaraţiei Consfătuirii miniştrilor de externe ai ţărilor membre ale Tratatului de la Varşovia, miniştrii celor şapte ţări semnatare au fost primiţi de către Gustav Husak, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia. Primirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, tovărăşească.

Proiect de rezoluţie iniţiat de România adoptat de Adunarea Generală a O.N.U.

NEW YORK 31 — Corespondentul Agerpres C. Alexandroaie transmite: Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat proiectul de rezoluţie, iniţiat de România, privind educarea tineretului în spiritul respectului faţă de drepturile şi libertăţile omului, precum şi participarea tineretului la dezvoltarea naţională. Rezoluţia, căreia pe parcurs i s-au alăturat alte 16 state, în calitate de coautori, fusese discutată şi aprobată în unanimitate de Comitetul nr. 3 pentru problemele sociale, umanitare şi culturale. În cadrul dezbaterilor, numeroşi delegaţi au subliniat aportul substanţial adus de România pe plan internaţional la eforturile pentru găsirea unor măsuri şi programe în vederea educării generaţiei care va conduce mîine destinele omenirii în spiritul idealurilor nobile de pace, colaborare şi amiciţie între toate popoarele lumii.

Această rezoluţie se înscrie pe linia eforturilor României iniţiate la O.N.U. încă în 1960, de a se realiza „promovarea în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc şi înţelegere între popoare", obiectiv major care formează titlul unei alte rezoluţii româneşti adoptate de Adunarea Generală încă în 1965.

GENEVA

Comitetul pentru dezarmare şi-a încheiat lucrările

GENEVA. — Corespondentul Agerpres H. Liman transmite: Joi seara a luat sfîrşit sesiunea Comitetului pentru dezarmare. Luînd cuvîntul, delegatul român, Constantin Georgescu, a atras atenţia comitetului asupra consideraţiilor de principiu cu privire la chestiunea interzicerii amplasării de arme nucleare şi de alte arme de distrugere în masă pe teritoriile submarine şi suboceanice şi în subsolul lor, expuse anterior de delegaţia României. În continuare, vorbitorul a declarat: În ultima perioadă, datorită imprejurării că delegaţiile U.R.S.S. şi S.U.A au prezentat un proiect comun de tratat şi faptului că delegaţiile altor ţări au avansat documente de lucru, propuneri şi sugestii, discuţiile au dobîndit un caracter concret, permiţînd un schimb util de păreri cu privire la stipulaţiile pe care tratatul va trebui să le încorporeze. Un alt element pozitiv pe care am dori să-l relevăm, este prezentarea de către delegaţiile U.R.S.S. şi S.U.A. în şedinţa din 30 octombrie a.c., a unui text revizuit al proiectului de tratat.

Se înţelege, a continuat delegatul român, că — datorită timpului scurt care a mai rămas pînă la încheierea lucrărilor noastre — examinarea prevederilor textului revizuit al proiectului de tratat, a propunerilor şi sugestiilor avansate de delegaţiile din Comitet va continua în perioada ce urmează la sesiunea Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite cu participarea tuturor membrilor Organizaţiei. Important este ca documentul ce se va elabora în final să ţină seama de interesele şi drepturile legitime ale tuturor statelor, mari şi mici, astfel încît el să întrunească o adeziune cît mai largă.

În încheiere, vorbitorul a spus: În ceea ce o priveşte, România, care s-a declarat în favoarea încheierii unui instrument internaţional privind prohibirea amplasării armelor nucleare şi a altor arme de nimicire în masă pe teritoriile submarine, va examina noua formă a proiectului de tratat, depus de U.R.S.S. şi S.U.A., în lumina poziţiei sale de principiu, expusă şi în cadrul Comitetului nostru, îşi va aduce, în continuare, contribuţia la negocierile pe această temă la sesiunea Adunării Generale.

Numeroşi alţi vorbitori au luat cuvîntul în acelaşi sens, exprimîndu-şi dorinţa ca proiectul propus de cei doi copreşedinţi să fie ameliorat, ţinîndu-se seama de amendamentele propuse pînă acum, de interesele şi drepturile statelor riverane.

În cursul nopţii, după încheierea discuţiei asupra proiectului de tratat, Comitetul a dezbătut raportul cu privire la desfăşurarea actualei sesiuni, care urmează să fie înaintat Adunării Generale a Naţiunilor Unite. Participanţii la discuţii au făcut o serie de sugestii în vederea ameliorării raportului.

ORIENTUL APROPIAT

- **INCIDENTE ISRAELIANO-ARABE**
- **DECLARAŢIA UNUI PURTĂTOR DE CUVÎNT AL M.A.E. AL UNIUNII SOVIETICE**

CAIRO 31 (Agerpres). — Aviaţia egipteană a efectuat vineri două raiduri asupra poziţiilor israeliene situate la El Kantara şi Kibrit, a declarat un purtător de cuvînt al armatei R.A.U., citat de agenţia MEN. Bombardierele egiptene au distrus fortificaţiile şi instalaţiile militare israeliene, situate în regiunile respective. Toate aparatele egiptene, precizează agenţia citată, s-au întors la bazele lor.

★

TEL AVIV 31 (Agerpres). — Două tentative ale avioanelor egiptene de a bombarda vineri poziţiile israeliene, dispuse la est de Canalul de Suez, au eşuat — a declarat un purtător de cuvînt al armatei israeliene, menţionat de agenţia Reuter. Surse militare israeliene afirmă că bombele aruncate de avioanele egiptene nu şi-au atins ţinta şi nu au provocat daune părţii israeliene.

MOSCOVA 31 (Agerpres). — Într-o declaraţie făcută în cadrul unei conferinţe de presă, şeful secţiei presă din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Leonid Zamiatin, a arătat că „trebuie să fie adoptate măsuri eficiente pentru traducerea în viaţă a rezoluţiei Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 cu privire la situaţia din Orientul Apropiat". Guvernul sovietic consideră că este necesar să declare din nou că va continua să acorde ajutor multilateral statelor arabe care luptă pentru independenţă naţională, pentru păstrarea cuceririlor progresiste ale popoarelor lor.

În declaraţie este criticată hotărîrea guvernului S.U.A. de a aproba americanilor care au intrat în serviciul armatei israeliene dreptul de a-şi păstra cetăţenia S.U.A.

În continuare, declaraţia subliniază că principala măsură ce trebuie luată este retragerea trupelor israeliene de pe toate teritoriile arabe ocupate.

Guvernul sovietic, se arată mai departe, „a expus în cursul consultărilor din cadrul O.N.U. o serie de considerente urmărind îndeplinirea coordonată de către părţile interesate a tuturor prevederilor rezoluţiei Consiliului de Securitate. Trebuie subliniat că împreună cu alte probleme este necesar să fie rezolvată în mod echitabil şi problema refugiaţilor palestinieni". Uniunea Sovietică este pentru continuarea contactelor care au fost stabilite, inclusiv pentru reluarea întrevederilor dintre reprezentanţii U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei.

Semnificaţia unor alegeri parţiale

Alegerile parţiale de joi erau menite să încerce pulsul corpului electoral cu un fel de sondaj preliminar în vederea viitoarelor alegeri generale. Rezultatele înregistrate nu par însă să ofere clarificări concludente în ce priveşte potenţialul real al principalelor două partide — laburist şi conservator — pe plan electoral. Din cele cinci circumscripţii electorale, conservatorii au reuşit să cucerească una — Swindon. Celelalte patru locuri au fost păstrate de laburişti însă cu preţul unor mari pierderi de voturi.

CORESPONDENŢA DIN LONDRA DE LA L. RODESCU

În tabăra conservatorilor se exprimă satisfacţie deplină, pornindu-se îndeosebi de la calculul deplasării de voturi care indică o medie de 10,4 la sută în favoarea candidaţilor conservatori. Anthony Barber, preşedintele Partidului conservator, a afirmat că un asemenea procentaj repetat în alegerile generale ar asigura conservatorilor o majoritate de peste 200 deputaţi în Camera Comunelor. Astfel de calcule sînt ins[illegible] ciate ca fiind mult pre[illegible] miste.

Interpretarea laburistă [illegible] zultatelor este cel puţin [illegible] de optimistă, pe motiv [illegible] trarea celor patru circu[illegible] ţii (conservatorii nu au [illegible] nici una din ele în ultimi[illegible] ani) ar reprezenta un su[illegible] burist evident, mai ales [illegible] paraţie cu scăderile în [illegible] suferite în alegerile par[illegible] municipale din ultimele [illegible]

Pe de altă parte, prim[illegible] lize ale scrutinului conse[illegible] o absenţă puţin obişnuit[illegible] gătorilor de la urne, ca [illegible] la Paddington North şi [illegible] North, unde au votat d[illegible] la sută şi respectiv 32,8 [illegible] din cetăţeni înscrişi în [illegible] electorale. După unele păreri, semnificaţia unei abţineri atît de masive ar oferi-o decepţia maselor de alegători, în primul rînd prolaburişti, faţă de menţinerea regimului de austeritate şi a politicii preţurilor şi veniturilor care impun poveri şi sacrificii majorităţii celor cu salarii mici.

Intrevedere Scheel—Ţarapkin

După cum relatează A.F.P., contactele sovieto—vest-germane continuă. După ce a fost primit de cancelarul W. Brandt, Ţarapkin, ambasadorul U.R.S.S. la Bonn, s-a întreţinut la 30 octombrie cu Walter Scheel, ministrul federal al afacerilor externe. Scheel a anunţat pe diplomatul sovietic că Bonnul va formula în curînd propuneri asupra datei la care ar putea să se deschidă convorbiri în legătură cu o renunţare reciprocă la folosirea forţei, formulă preconizată de Brandt în declaraţia sa guvernamentală. Potrivit Ministerului Afacerilor Externe, Scheel şi Ţarapkin au evocat, printre altele, problema tratatului de neproliferare a armelor nucleare. Cu acelaşi prilej s-au evocat convorbirile pe care partidele liberal şi social-democrat le-au avut în iulie şi august la Moscova, precum şi întrevederea lui W. Brandt cu A. Gromiko, de la New York.

O declaraţie a M. A. E. al R. D. Germane

BERLINUL OCCIDENTAL 31 (Agerpres). — Cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a făcut vineri o vizită de 3 ore în Berlinul occidental. În timpul şederii sale, Willy Brandt a avut o întrevedere cu Klaus Schuetz, primarul Berlinului occidental.

BERLIN 31 (Agerpres). — În legătură cu vizita în Berlinul occidental a cancelarului R.F.G., Willy Brandt, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane a dat publicităţii o declaraţie în care cere guvernului R.F.G. şi Senatului din Berlinul occidental „să respecte statutul Berlinului occidental ca unitate politică independentă" — transmite agenţia A.D.N.

AGENŢIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

Comuna Tiszakecske din judeţul Bacs-Kiskum a sărbătorit vineri 25 de ani de la eliberare. Cu acest prilej a avut loc o adunare în cadrul căreia Vanar Istvan, vicepreşedinte al Comitetului executiv al Sfatului comunal, a vorbit despre semnificaţia acestui eveniment şi despre contribuţia trupelor române la eliberarea comunei. La monumentul eroilor români care au căzut în lupte pentru eliberarea acestei comune au fost depuse coroane de flori din partea organelor locale de partid şi de stat, precum şi din partea ambasadei Republicii Socialiste România la Budapesta. La manifestările organizate cu acest prilej au participat Ion Avram, însărcinatul cu afaceri ad-interim al României la Budapesta, şi colonel Emilian Bîrlea, ataşat militar şi aero.

Delegaţia guvernamentală economică a Republicii Democrate Vietnam, condusă de Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a sosit ieri la Sofia.

Libia a cerut oficial S.U.A. evacuarea bazei militare americane Wheelus de pe teritoriul Libian, anunţă agenţia M.E.N. O notă în acest sens a fost prezentată ambasadorului S.U.A. în Libia, Joseph Palmer.

Rezultatele alegerilor generale desfăşurate marţi în Israel au fost date publicităţii la Tel Aviv. Ele urmează să fie confirmate oficial la 5 noiembrie. Frontul partidelor Mapai — din care face parte şi actualul prim-ministru, Golda Meir — şi Mapam a obţinut 56 de mandate, cu 7 mai puţine decît în alegerile precedente din 1967, pierzînd astfel majoritatea absolută în Knesset (Parlamentul Israelului).

S-a încheiat simpozionul „Problema noului în filozofia contemporană" — desfăşurat la Moscova — la care au participat oameni de ştiinţă din România, Bulgaria şi Uniunea Sovietică. Grupul oamenilor de ştiinţă români, condus de acad. C. I. Gulian, a prezentat o serie de comunicări care au fost primite cu interes de participanţi.

La Havana s-a deschis expoziţia de fotografii „Prin România de azi", organizată de Consiliul naţional al culturii din Cuba, în colaborare cu I.R.R.C.S. Expoziţia cuprinde o suită de imagini, care oglindesc activitatea economică, socială şi culturală desfăşurată în ţara noastră, precum şi cele mai frumoase staţiuni de odihnă din Carpaţi şi de pe litoralul Mării Negre. În cuvîntul rostit la deschidere, scriitorul Cesar Lopez a subliniat extinderea continuă a legăturilor culturale cubano-române şi importanţa lor în întărirea prieteniei dintre cele două ţări.

DECLARAŢIA-PROGRAM A NOULUI GUVERN VEST-GERMAN ÎN ATENŢIA OPINIEI PUBLICE

Cele două zile de dezbateri din Bundestag asupra declaraţiei-program a noului guvern au fost marcate prin discuţii vii, urmărite cu atenţie de opinia publică. Ecoul deosebit trezit de declaraţia-program prezentată de cancelarul Willy Brandt îşi găseşte ilustrarea în spaţiile largi pe care presa vest-germană şi internaţională le acordă comentariilor pe această temă.

Aprecierea largă a opiniei publice internaţionale, cît şi a numeroşi comentatori din presa mondială, este că, într-o serie de probleme importante de politică externă, declaraţia noului guvern al R.F.G., — pornind de la luarea în considerare a unei serii de realităţi ale Europei postbelice — conţine note pozitive şi luări de poziţie realiste. Diferiţii observatori, cu toate rezervele pe care le fac într-o serie de privinţe, consideră că această declaraţie dă glas într-o măsură mai accentuată tendinţelor împotriva imobilismului şi rigidităţii, pentru o politică mai suplă, care să favorizeze cursul spre normalizarea relaţiilor interstatale şi destindere, spre dezvoltarea încrederii şi colaborării între state. Este ştiut că tocmai aceste tendinţe şi-au găsit reflectare şi în cadrul recentelor alegeri din R.F.G. ducînd la cîştigurile de voturi obţinute de partidul social-democrat şi la formarea actualului guvern de coaliţie.

În acest sens, observatorii consideră ca fiind deosebit de importante şi de semnificative acele părţi din declaraţie care se referă la relaţiile cu Republica Democrată Germană. Astfel, este evidenţiată afirmaţia privind necesitatea de „a se ajunge la o convieţuire pe baza unor norme stabilite" între Republica Federală a Germaniei şi Republica Democrată Germană, adăugînd că „acest lucru este important nu numai din punct de vedere german, ci şi pentru pacea Europei, pentru relaţiile dintre Est şi Vest". Ziarele relevă astfel că pentru prima oară într-un asemenea document programatic guvernamental se înscrie o recunoaştere a realităţii inexorabile: existenţa a două state germane — Republica Federală a Germaniei şi Republica Democrată Germană. „Cancelarul Brandt este primul din istoria R.F.G care a recunoscut în mod oficial existenţa de stat a R.D.G., declarînd că «în Germania există două state»" — relevă în comentariul său consacrat declaraţiei corespondentul la Bonn al agenţiei poloneze de presă „Rabotnicka". Aţi comentatori — deşi menţionează că declaraţia nu are în vedere o recunoaştere de drept a R.D.G. de către guvernul federal — consideră poziţia exprimată în declaraţie ca reprezentînd „un pas înainte" în direcţia unei recunoaşteri depline — aşa cum cer în mod legitim interesele normalizării relaţiilor internaţionale, ale păcii şi securităţii.

Au fost reţinute, de asemenea, de opinia publică afirmaţiile din declaraţie că noul guvern este gata în principiu „să întreţină relaţii diplomatice şi să întărească relaţiile comerciale existente cu toate ţările lumii". Într-adevăr, opinia publică consideră că numai mergîndu-se pe calea normalizării şi dezvoltării relaţiilor cu toate statele, indiferent de orînduirea socială, se pot promova destinderea şi securitatea în Europa. În legătură cu aceasta, observatorii remarcă favorabil pasajele din declaraţie care recunosc „nevoia de pace, în toată puterea cuvîntului, cu popoarele Uniunii Sovietice, cu toate popoarele din Europa răsăriteană", precum şi intenţia de a semna tratate cu privire la renunţarea la folosirea forţei, inclusiv cu R.D.G. Referindu-se la toate acestea, ziarul „Allgemeine Zeitung" scrie: „În fine, nu va mai fi tăgăduită existenţa a două state germane. Această nouă optică în care sînt privite realităţile, împreună cu hotărîrea de a semna tratatul de neproliferare atomică şi de a duce tratative în vederea încheierii unor tratate de renunţare la forţă, constituie un apreciabil capital iniţial pentru o nouă etapă în relaţiile Republicii Federale a Germaniei cu statele Europei răsăritene".

O serie de ziare scot în evidenţă pasajul din declaraţie referitor la problemele securităţii europene. Se apreciază ca pozitivă părerea exprimată în declaraţie că o conferinţă consacrată securităţii europene, pregătită minuţios, „ar putea deveni o etapă importantă pe calea spre o securitate sporită în condiţiile reducerii armamentelor şi spre progrese în relaţiile dintre partenerii din Europa răsăriteană şi din cea apuseană". Observatorii apreciază că şi în problema recunoaşterii frontierei Oder-Neisse, deşi în această problemă se cer afirmaţii explicite, se exprimă — după cum se exprimă agenţia poloneză citată — „un progres relativ", deoarece „pentru prima oară nu s-a pronunţat formula tradiţională de expediere a problemei recunoaşterii acestei frontiere «la tratatul de pace»".

Afirmaţia conţinută în declaraţie cu privire la intenţia guvernului federal de a răspunde la propunerea poloneză privind convorbirile între cele două state este considerată de comentatori ca o dovadă a „dorinţei acestui guvern de a purta convorbiri" în probleme europene importante.

Aşa cum se vede, declaraţia-program a noului guvern vest-german a avut un larg ecou în presa internaţională, numeroşi comentatori, relevînd notele ei pozitive. Corespondentul din Bonn al agenţiei poloneze de presă „Rabotnicka" o comentează astfel: „Declaraţia cancelarului Brandt confirmă părerea că trecerea puterii în R.F.G. în mîinile coaliţiei social-democrate — liberale deschide oarecum o nouă etapă în istoria republicii federale". „În orice caz — scrie „l'Humanité" — la Paris ar trebui să se reţină că Bonn-ul renunţă de acum înainte să conteste că există două state germane"

Fireşte, în cursul dezbaterilor din Bundestagul vest-german asupra declaraţiei-program s-au făcut auzite şi voci care nu împărtăşesc unele din ideile pozitive cuprinse în ea. Sînt vocile celor care se împotrivesc politicii promovate de cancelarul Brandt.

Dominantă în opinia publică este însă părerea că declaraţia-program cuprinde elemente pozitive. Important este să se asigure înfăptuirea acestor declaraţii, important este să se meargă mai departe pe linia care să ducă, în ultimă instanţă, la întărirea securităţii europene, la normalizarea relaţiilor între toate statele, la destindere în viaţa internaţională. Aceasta ar corespunde, fără îndoială, atît intereselor R.F.G., cît şi intereselor păcii şi securităţii în Europa şi în lume.

CORESPONDENŢA DIN BONN DE LA M. MOARCAŞ

Dialog fructuos româno-olandez

(Urmare din pag. I)

perării economice, industriale şi tehnico-ştiinţifice, acordurile în domeniul agriculturii şi transporturilor oferă relaţiilor româno-olandeze un cadru larg de creştere şi diversificare. Pe aceeaşi linie, cele două părţi au hotărît ca în zilele următoare să înceapă negocieri privind realizarea unui nou acord comercial pe termen lung.

Dezvoltarea în continuare a legăturilor statornicite între ţările noastre, dezvoltarea dialogului dintre factorii lor de răspundere, care a marcat momente de seamă încă în anii precedenţi, prin vizita în Olanda a preşedintelui Consiliului de Miniştri al României şi a ministrului de externe, în 1967, şi vizita în ţara noastră, în acelaşi an, a ministrului olandez de externe, prin schimbul de delegaţii ale parlamentelor celor două ţări, au o importanţă deosebită atît pe planul relaţiilor bilaterale, cît şi pe plan internaţional. **„Cred că este just ca ţări ca ale noastre să acorde o importanţă deosebită întăririi legăturilor dintre ele** — declara primul ministru al Olandei. **Acestea reprezintă o condiţie prealabilă pentru succesul eforturilor noastre de a slăbi încordarea şi de a stabili relaţii cu adevărat bune între ţările Europei. Îmbunătăţirea continuă a relaţiilor dintre naţiunile continentului nostru nu poate să nu contribuie la pacea şi securitatea internaţională".**

Ca ţări europene care au trăit o istorie zbuciumată, este firesc ca România şi Olanda să manifeste o preocupare constantă faţă de soarta continentului nostru. Nu întîmplător ele s-au găsit alături, împreună cu alte state, iniţiind acţiuni comune, atît în cadrul O.N.U., cît şi pe plan regional european, pentru promovarea bunelor relaţii între state, indiferent de sistemul social-politic căruia îi aparţin. Desigur, edificarea securităţii europene este un obiectiv pentru realizarea căruia sînt necesare eforturi permanente, care presupune o succesiune de măsuri concrete, de contacte şi întîlniri pe plan bilateral şi multilateral. Cele două părţi şi-au exprimat satisfacţia faţă de intensificarea încurajatoare a relaţiilor şi contactelor din ultima vreme între statele europene, ceea ce oferă perspective favorabile intensificării dialogului intereuropean. Ambele părţi consideră că o Conferinţă europeană, pregătită în mod corespunzător, poate avea un rol important în eforturile pentru întărirea securităţii în Europa. În aceeaşi ordine de idei, ministrul de externe olandez, Luns, arăta în cadrul conferinţei de presă că atît guvernul român cît şi cel olandez, au căzut de acord să continue discuţiile bilaterale pe această temă. Prin acţiunile pe care le întreprind — a declarat d-sa — ţările mici şi mijlocii pot juca un rol important în viaţa internaţională.

În timpul convorbirilor de la Bucureşti părţile şi-au reafirmat convingerea că promovarea unor relaţii reciproc avantajoase între state pe baza respectării mutuale a suveranităţii şi independenţei naţionale, neamestecului în treburile interne, egalităţii în drepturi, a respectării dreptului fiecărui popor de a-şi decide singur soarta constituie premisa de bază a statornicirii unui climat de pace şi colaborare fructuoasă în lume. A fost, de asemenea, subliniat rolul ce revine Organizaţiei Naţiunilor Unite în intensificarea colaborării între state, pentru respectarea normelor de drept în relaţiile internaţionale şi salvgardarea păcii. Cele două părţi şi-au exprimat totodată convingerea că, pentru creşterea eficacităţii ei, O.N.U. trebuie să răspundă vocaţiei sale universale, numai astfel putînd să-şi aducă o contribuţie mai eficientă la soluţionarea marilor probleme ale lumii de azi.

În cadrul schimbului de vederi asupra unor probleme internaţionale actuale, reprezentanţii României şi Olandei au acordat o mare importanţă intensificării eforturilor vizînd adoptarea unor măsuri eficiente în domeniul dezarmării.

Reprezentanţii celor două ţări şi-au manifestat îngrijorarea faţă de persistenţa unor focare de tensiune şi conflicte în lume, care reprezintă o primejdie la adresa păcii. În acest sens, ele şi-au exprimat speranţa că negocierile de la Paris în problema vietnameză vor duce într-un viitor apropiat la încetarea războiului şi la instaurarea păcii şi stabilităţii în această regiune. Examinînd situaţia din Orientul Apropiat, părţile au subliniat că rezoluţia Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 oferă o bază rezonabilă pentru reglementarea problemelor în litigiu.

Desfăşurate într-o atmosferă cordială, de stimă şi încredere, convorbirile de la Bucureşti au permis o mai bună cunoaştere reciprocă, deschizînd noi perspective de dezvoltare relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre popoarele român şi olandez. După cum se subliniază şi în comunicatul comun, vizita în România a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Olandei şi a ministrului afacerilor externe **„constituie o contribuţie importantă la întărirea legăturilor dintre cele două ţări, în interesul popoarelor român şi olandez, al cauzei păcii şi înţelegerii internaţionale".**

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", Tel. 17 60 10 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360